ПАМ'ЯТАЄМО МИНУЛЕ — 200-річчя НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА 100-річчя АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ — БУДУЄМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIII. No. 57. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 26-го БЕРЕЗНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. FRIDAY, MARCH 26, 1976 Ч. 57. VOL. LXXXIII

УКРАЇНСЬКА БУДІВЛЯ УНС ЗНОВУ АРГУМЕНТОМ В ПЛЯНАХ ВОЛЛ-СТРІТУ

Частина фотознімки на першій сторінці „Дейлі Ньюз" із виразно видною Українською Будівлею УНС.

Ню Йорк. — Поширений місцевий щоденник „Дейлі Ньюз" у своєму виданні для Ню Джерзі з 25-го березня надрукував на цілій першій сторінці малого формату велику фотознімку тієї частини Джерзі Ситі, в якій знаходиться Українська Будівля УНСоюзу та яка колись була і тепер знову стає великим біржевим осередком, на що вказує вже сама її назва: „Ексчейндж Плейс". У підписі під фотознімкою сказано: „Ексчейндж Плейс в Джерзі Ситі (центральна частина, яку видно з даху Світового Торговельного Центру) була згадана, як нове місце для Амерікан Сток Ексчейндж — або можливо Конектикат. Деякі перенесені з Волл Стріт фірми вже встановили свій бізнес в Українській Національній Будівлі (біла будова)".

Фотознімка і підпис відносяться до поданої на 3-ій сторінці вістки про те, що одна з найбільших біржевих фірм Волл Стріту, Амерікен Сток Ексчейндж — Американська Біржа — розглядає тепер три можливості: поширення і добудову власних приміщень в біржевому районі долішнього Мангетену в Ню Йорку, або побудову нових приміщень власне в районі Ексчейндж Плейс в Джерзі Ситі, де находиться Українська Будівля УНС, або в Конектикат. В повідомленні сказано, що ця велика біржева установа не бажала б переносити частини свого підприємства з Ню Йорку, але її можуть заставити до того податкові обтяження. В повідомленні також сказано, що губернатор Кері і посадник Бім в Ню Йорку розглядають можливості податкових полегш для припинення „ісходу" біржевих фірм з Ню Йорку.

Студентські клюби в Торонто перевели український місяць

Торонто (СУСК ІС) — Починаючи 24 січня ц. р., український студентський клюб міста Торонто (клюб при: Торонтонському Університеті всередмістю, Еринделл Коледж Торонт. Унів., Скарборо Коледж Торонт. Унів., та Університеті Йорк) перевели Місяць Українського Студентства по Університетах.

Місяць розпочався великою забавою у приміщеннях Українського Національного Об'єднання. Відтак, кожний клюб за порядком перебрав на себе один тиждень на своєму кампусі. Найцікавішою частиною цієї програми під час місяця був панель на тему українських студій в Канаді. Д-р Данило Струк та мґр Мирослав Шкандрій, які викладають українську мову та літературу на Торонтонському Університеті, окреслили розвиток українських студій, їх сучасний стан та пляни на дальше.

Під час місяця відбувся показ української ноші, як також відбувалися „майстерні" грання на бандурі, мальовання писанок, деревориття та українських танків. Студенти Інституту св. Володимира разом із студентським клюбом при Торонтонському Університеті зорганізували показ українського студентського мистецтва. Під час місяця на кожному кампусі клюби продавали українські страви та книжки, головно захалявну літературу з України.

Ціллю Українського Студентського Місяця було потвердити діяльність українських студентських клюбів на цих університетських (для університетських оточенъ) та запізнати університетські оточеня з різними зображеннями українського культурного та студентського життя. Рівнож, цей місяць дав змогу поодиноким клюбам розгорнути ширшу діяльність. Поодинокі студентські ради на університетах допомогли фінансово у переведенні місяця. Клюби також одержали пожертву в сумі 200 дол. від Торонтонського Відділу Українського Національного Об'єднання.

Організацію цього місяця започаткувала Національна Екзекутива Союзу Українського Студентства Канади, дальша підготовка йшла під патронатом комітету, який складався із представників чотирьох клюбів та СУСК. Організатори сподіваються є що такий місяць буде повторюватись щорічно.

ВИСТАВКА КАРТИН ЛЮБИ МАЗЯР У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія, Па. — Від п'ятниці 2-го до неділі 4-го квітня ц.р. тут у Пластовому Домі при 10-ій і Данкеннон вулицях відбуватиметься виставка картин молодої малярки Люби Мазяр. Люба Мазяр, членка старшо-пластунського куріня „Перші Стежі", закінчила мистецький факультет у Пратт Інституті в Брукліні, Н.Й., і від 1973 р. брала участь у 8-х збірних виставках в Ню Йорку, Філядельфії, Пассейку, Нюарку та Ню Ронсвік. Виставку, яка обійматиме 30 картин, відкрис у п'ятницю, 2-го квітня проф. Оксана Генґало словом про творчість 25-літньої малярки. Виставку спонзорує Мистецька Галерія Оксани Ван Чицької.

ЗБІЛЬШИЛАСЯ КІЛЬКІСТЬ СОВЄТСЬКИХ ШПИГУНІВ В ЗСА ТА ЇХ АКТИВНІСТЬ

Вашінгтон. — Нещодавно один з керівників американської розвідчої служби Сі-Ай-Ей, Р. Нелсон, виступаючи на зборах організації ветеранів ЗСА, відмітив, що в наслідок поширення політики детанту значно збільшилась діяльність аґентурної мережі совєтського КҐБ у ЗСА. Цією справою займається також широкопочитний журнал „Ю.С. Ньюз енд Ворлд Ріпорт" в числі з 23-го лютого ц.р. Названий журнал, покликуючись на заяви і оцінки знавців розвідки, інформує, що від часу коли політика детанту почала набирати на силі, кількість службовців в совєтському і сателітних посольствах збільшилася майже на 50 відсотків з 1.000 на 1.850, а якщо враховувати ще і їхні родини, то це число становить тепер 3.500 осіб. Принаймні 60 відсотків совєтських дипломатів займаються шпигунською роботою. Таким чином число шпигунів, які користуються дипломатичною недоторканістю, збільшилося в ЗСА з 400 до 700 осіб. Всі вони, очевидно, добре вишколені спеціялісти і знавці свого діла. Журнал нагадує притому, що політика відпруження має добрі і злі сторони. Позитивном мабуть треба вважати, що чимраз більше людей з-поза залізної заслони мають можливість побувати в ЗСА, країні необмеженої свободи і добробуту, і особисто переконатись в брехливості комуністичної пропаганди, але з другого боку совєтське КҐБ має необмежені можливості збирати потрібні Москві інформації. Тоді бо, коли в 1972 р. Америку відвідало тільки 81 група совєтських „туристів" в числі 641 осіб, то вже в 1974 р. таких груп було 466, до яких входило 1.500 осіб. Того ж року на американський беріг зійшло 14.000 совєтських моряків у зв'язку з цим, що уряд ЗСА відкрив для совєтських суден 30 пристаней. Крім того, шляхом культурного обміну в ЗСА побували 1944 діячі культури і мистецтва. В 1975 року їхнє число збільшилось до понад 3.000 осіб.

Цілі совєтської розвідки в ЗСА різноманітні. Побіч військових інформацій, які все ставилися на першому місці, совєтських агентів цікавлять нові технологічні винаходи, економічні дані, різноманітна політична інформація, все те, що відноситься до співпраці ЗСА з Китаєм і загальна інфільтрація американських установ, підприємств, молодечих, студентських, а навіть церковних організацій і установ. ЗСА настільки відкрите суспільство, що дуже часто згадані інформації можна одержати шляхом звичайної крадіжки, а навіть відписати з офіційних публікацій, які мають пів-закритий характер.

Свою інформацію журнал спирає на свідченнях американських розвідників та на свідченнях колишніх агентів КҐБ, які в різних роках втекли на Захід.

Стаття в журналі нагадує, що почавши від 1969 р. уряд ЗСА „видворив" за шпигунську діяльність 7 совєтських дипломатів, але ці запобігливі заходи не розв'язують самої проблеми, бо на місце висланих приїжджають інші. Очевидно, боротьбу з совєтськими і комуністичними шпигунами утруднює негативне наставлення деяких американських законодавців до праці Сі-Ай-Ей і Еф-Бі-Ай, бюджет яких „обрізали" в останньому часі майже на 30 мільйонів долярів, звільнюючи з Еф-Бі-Ай 522 досвідчених працівників, а в додатку ліберальна преса розпочала домагатися стислої контролі роботи названих організацій, що в свою чергу не дає змоги американській контррозвідці розгорнути на повну ширину боротьбу з совєтськими шпигунами.

Ще один комуністичний шпигун з радіостанції „Вільна Европа" повернувся на „родіну"

Мюнхен, Німеччина. — Мюнхенські газети повідомили, що недавно повернувся до Болгарії Хрізан Хрістов, який 11 років працював в радіостанції „Вільна Европа". Волгарське радіо з Софії повідомило, що Хрістов виступить невдовзі із свідченням, а головно скаже про діяльність американської розвідувальної служби Сі-Ай-Ей, яка ніби то являється фактичним керівником не тільки радіостанції „Вільна Европа", але також інших радіостанцій і пропагандивних засобів, „скерованих проти Совєтського Союзу і соціялістичних країн". Очевидно, найновіший „поворотець" розказуватиме також про „підривну діяльність" болгарської й інших еміграційних спільнот. Як відомо, недавно чехо-словацька розвідка стягнула свого шпигуна Павела Минарика, який виступав два рази в Празі на окремо скликаній пресовій конференції, у якій брали участь кореспонденти комуністичної і некомуністичної преси. Минарик, до речі капітан розвідки Чехо-Словаччини, працював в радіостанції „Вільна Европа" від 1968 р. і мав за завдання розбивати розкладову роботу серед чехо-словацької еміграції та збирати відомості серед заавансованих працівників дирекції обидвох радіостанцій. Західня преса відмічує, що свідчення розвідників потрібні Москві у її старанних добитись ліквідації радіостанцій „Радіо Свобода" і „Вільна Европа", які діють на території Західної Німеччини.

СОВЄТСЬКІ ШПИГУНИ ВИВЧАЮТЬ РОЗГОВІРНІ МОВИ

Вашінгтон. — Журнал „Ю.С. Ньюз енд Ворлд Ріпорт" у своєму виданні за 29 березня ц.р. інформує, що всі совєтські дипломати та урядовці, які сповняють службу закордоном, одержали доручення пересилати до Москви найновіші приклади щоденної розговірної мови („сленґ") країн, в яких перебувають. Журнал твердить, що хоча совєтські шпигуни та радіо-диктори майже завжди є знаменитими лінгвістами, то дуже часто користуються перестарілими висловами.

Президент Форд плянує кампанію проти інфлюенци

Вашінгтон. — З уваги на те, що цього року в ЗСА появився новий рід інфлюенци, заразливої вірусової недуги, президент Джералд Форд плянує звернутися до Конгресу, щоб призначив 135 мільйонів долярів на виготовлення нової вакцини, якою було б нащеплене ціле населення Америки, щоб запобігти можливій епідемії наступної осені та зими. Новий рід інфлюенци лікарі запримітили серед вояків у Форт Дікс, Н.Дж., де померло кілька вояків.

КІССІНДЖЕР НЕ ВІДКИДАЄ МОЖЛИВОСТИ ІНВАЗІЇ НА КУБУ

Даллас, Тексас. — У вівторок, 23-го березня, державний секретар Генрі Кіссінджер, знову перестерігаючи Гавану проти вживання кубинських військових частин в інших країнах світу, відмовився відкинути можливість, що Америка готова навіть перевести інвазію Куби, якщо комуністичний режим Фіделя Кастра старався б збройною силою повалити уряди в державах південної Африки. Кіссінджер, який день раніше заявив, щоб Совєтський Союз і Куба не думали, що кубинські військові частини без перешкоди можуть інтервеньювати в Родезії та інших африканських державах, як це робили в Анголі, у вівторок також не сказав, які заходи вжив би Вашінгтон на випадок нової інтервенції Куби, але також заявив, що уряд ЗСА залишає всі можливі заходи „відкритими". Він специфічно відмовився відповісти на запит, чи Вашінгтон перевів би інвазію Куби. Деякі коментатори вважають, що ЗСА могли б перевести морську блокаду Куби, подібну до тієї, яка була встановлена Вашінгтоном у 1962-му році, коли Совєтський Союз старався інсталювати на Кубі свої атомові ракети.

Кіссінджер і президент Форд в минулому кількакратно заявляли, що не підтримують уряду Родезії, де при владі знаходиться режим білої меншости та що ЗСА хочуть, щоб до влади в тій країні мирним способом прийшли негри, які становлять велику більшість населення, але також зазначували, що зміни уряду в тій африканській країні ніяким чином не може бути спричинена мілітарною інтервенцією Куби чи натисками з боку Совєтського Союзу.

Брежнєв правдоподібно не приїде до ЗСА цього року

Вашінгтон. — Уряд президента Джеральда Форда приходить до переконання, що з уваги на досить напружені зв'язки між ЗСА та Совєтським Союзом у зв'язку з Анголею, запляноване поїздка генерального секретаря КПСС Леоніда Брежнєва до Америки цього року не відбудеться, навіть якщо пощастило б дійти до порозуміння щодо договору відносно обмеження стратегічної атомової зброї. Поїздки американських президентів до СССР, а совєтських лідерів до ЗСА, були започатковані президентом Ричардом Ніксоном у 1972-му році. Брежнєв, який перший раз відвідав Америку в 1973-му році, мав прибути до ЗСА ще минулого червня, але поїздка була кількакратно відложена з уваги на те, що ще не було нового договору щодо обмеження зброї. Тепер виглядає, що ця поїздка буде знову відложена, але також з огляду на те, що З'єднані Стейти обурені на Совєтський Союз за вмішування в громадянську війну в Анголі та за те, що Москва підтримувала Кубу, яка до Анголі післала понад 12,000 своїх вояків.

Публічно речники американського уряду далі говорять про можливість, що Брежнєв ще цього року приїде до ЗСА, але в приватних розмовах виявляють серйозні сумніви. Деякі коментатори вказують, що якщо така поїздка таки відбудеться, то напевно не пізніше червня ц. р., бо тоді головна увага буде звернена на передвиборчі кампанії.

ЗСА і СССР вирішили перекинути на сателітів свою „гарячу лінію"

Москва. — Кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" в Москві Хрістофер С. Врен інформує, що совєтські і американські спеціялісти закінчили випробування нової системи безпосереднього телефонічного зв'язку між Білим Домом і Кремлем, який евентуально заступить дотеперішню систему так званої „гарячої лінії" (гат лайн) між обидвома країнами. Система каблів показалась не практичною, бо в 1974 р. був випадок спиняття, коли то фінляндський фармер, орючи своє поле, пошкодив був плугом кабель цієї сполуки. Теперішня система сполуки проходила б при допомозі сателітів, які постійно кружляють в атмосфері. Ця система потребує ще уліпшення і тому нею обидві країни розпічнуть користуватися не скоріше, як в кінці 1976 р. Совєтський Союз спочатку плянував побудувати тільки одну, розпічнеться вневдовзі, яка обслуговувала б виключно цю сполуку, але пізніше Москва вирішила спорудити другу відборчу станцію в Західній Україні, приблизно 50 миль від Львова. Американські спеціялісти вже відвідали обидві совєтські станції, які розпічнуть передавати пробну сполуку в квітні. Подібні станції ЗСА збудували вже в місцевостях Фредерік, Мд. і в Етам, Вест Вірджінія.

Ізраїль протестує проти заяви амбасадора Скрентона в ОН

Вашінгтон. — У середу, 24 березня, ізраїльський амбасадор до ЗСА, Сімча Дініц, формально запротестував перед державним секретарем Генрі Кіссінджером, що амбасадор ЗСА до Об'єднаних Націй, Вілліям Скрентон, день раніше заявив в Раді Безпеки ОН, що Америка вважає, що розбудова ізраїльських осель на окупованій арабській території ставить перешкоду для успішних переговорів щодо остаточного і справедливого миру на Близькому Сході, та що майбутня держава приналежність східної частини Єрусалиму мусить бути вирішена шляхом переговорів, а не односторонньою акцією з боку Ізраїля, який окупував ту частину міста. Ізраїльський уряд вважає, що заяви Скрентона вказують на зміну в політиці Вашінгтону відносно Ізраїля. Натомість речники Державного департаменту твердять, що слова Скрентона були тільки повторенням заяв попередніх амбасадорів ЗСА до ОН та, що американський уряд завжди займав таке становище.

Не тільки ізраїльський амбасадор Дініц, але також ряд ізраїльських газет і велика кількість ізраїльських політичних діячів натаврували заяви амбасадора Скрентона. Деякі навіть твердили, що Вашінгтон готовий розпочати безпосередні переговори з Палестинською Визвольною Організацією (ПВО). Речники американського уряду заперечили ці твердження, заявляючи, що ЗСА не переговорюватимуть із ПВО поки ця підпільна організація не визнає права Ізраїля на існування як самостійної держави.

В АРГЕНТИНІ ХУНТА ПРОГОЛОСИЛА ВОЄННИЙ СТАН

Буенос Айрес. — Тричленна військова хунта, яка прийшла до влади в Аргентині після державного перевороту, яким у середу, 24-го березня, повалено уряд президента Ізабеллі Мартінез де Перон, того самого дня проголосила воєнний стан в країні, розпустила парлямент і оприлюднила комунікат, в якому заявила, що терористам і саботажникам загрожує кара смерти. Три члени хунти, ген. Хорхе Рафаель Веделя, адмірал Еміліо Массера та ген. Орляндо Аґості, були зприсяжені головним нотарем Аргентини в приявності близько 500 старшин. Новий військовий уряд тієї південноамериканської країни видав також проклямацію, в якій сказано, що збройні сили перебирають владу, щоб привернути країні „її підставові вартості", використані терором лівих груп, розв'язати економічні проблеми та запевнити, що в недалекому майбутньому в Аргентині знову буде встановлена „републіканська, репрезентативна та федеративна демократія".

Хунта наказала арештувати велику кількість провідників робітничого руху, які завжди були головною підпорою перонистів, а також були арештовані деякі політичні діячі. Колишній президент Ізабелла Перон тепер перебуває під арештом у курортній місцевості Ля Анґостура в південній частині Аргентини. Речники військового уряду повідомили, що вона останеться під арештом аж поки не закінчиться слідство щодо здогадної корупції в її уряді, в якій правдоподібно була замішана сама Ізабелла Перон.

У середу, 24-го березня Вашінгтон визнав новий військовий уряд Аргентини.

Помер маршал Монтґомері

Айслінґтон, Англія. — Міністерство оборони Великобританії поінформувало, що в середу, 24-го березня ц.р. помер тут на 88 році життя британський полевий маршал, головнокомандувач британськими військами в часі Другої світової війни, великий стратег і найбільш поважаний в Англії військовик — Бернард ЛоМонтґомері. Лорд Монтґомері помер в часі сну у своїй літній резиденції у південній частині Англії. Військовий похорон маршала Монтґомері з усіма почестями відбудеться у Віндсорі, але дня похорону покищо не визначено.

Маршал Б. Л. Монтґомері

Маршал Монтґомері здобув собі славу у численних боях в Північній Африці, а пізніше у битвах проти гітлерівської Німеччини під зверхнім командуванням ген. Двайта Айзенгауера. Він був одним зархітектів стратегії, опрацьованої головною квартирою алянтських військ в Европі, яка мала за завдання остаточно розгромити військові сили Гітлера і, перейшовши ріку Райн, домогтися остаточної капітуляції Німеччини.

Після закінчення Другої світової війни лорд Віскаунт Монтґомері виконував обов'язки шефа генерального штабу Великобританії, зреформував і змодернізував британську армію і домігся від уряду найновішого узброєння для неї.

Татьяна Плющ виступить на маніфестації у Філядельфії

„Ми привезли грудку рідної землі..." — каже Татьяна Плющ під час її першого виступу перед українською громадою в Ню Йорку.

Філядельфія. — З місцевого Комітету оборони Валентина Мороза інформують, що Татьяна Плющ, яка тепер разом з чоловіком Леонідом Плющем та їхніми двома юними синами перебуває у ЗСА, погодилася виступити на великій маніфестації, яку влаштовують Українська Католицька Церква та цей Комітет в співпраці з Римо-Католицькою Архидієцезією в середу, 31-го березня, о год. 12-ій в залі церкви Фирст Олд Реформ Чирч під гаслом „Переслідування Церкви в Україні" та зокрема в обороні переслідуваних за релігію політв'язнів.

Маніфестація є кульмінацією заініційованої місцевим комітетом оборони В. Мороза акції в обороні ув'язнених о. Василя Романюка, о. Дениса Лукасевича і пастора Георгія Вінса у формі закуплення і висилки їм біблій.

Крім Татьяни Плющ, в програмі візьмуть участь: Преосвященний Василь Лостен, єпископ-помічник Української Католицької Архидієцезії, д-р Маруся Бек, дружина сенатора Генрі Джексона і римо-католицький єпископ Джон Греґем. Передбачена рівнож коротка мистецька програма.

Під час маніфестації члени комітету, що його очолює Уляна Мазуркевич, передадуть Татьяні Плющ гроші, зібрані для них на спеціяльному конті в місцевій українській кредитівці. Комітет звернувся із закликом до української громади Філядельфії і околиць взяти численну участь в маніфестації.

ЗБОРИ „САМОПОМОЧІ" В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Річні Загальні Збори місцевого Відділу ОУА „Самопоміч" відбудуться тут в неділю, 28-го березня 1976, в годині 12:30 по полудні в домівці Відділу при 98 Друга Евню, з приписаним статутом порядком нарад та вибором делегатів на Делегатський З'їзд ОУА „Самопоміч".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Холодна весна

Мова, очевидно, не про погоду, хоча і вона ще не дуже і не всюди весняна. Проте, цей холод і своєрідна весняна химерність відчувається також у політиці, зокрема в рішальних для світового миру американсько-совєтських відносинах.

Зміна і помітне „охолоджування" тих відносин почалося від провокативної совєтсько-кубинської інтервенції в громадянській війні в Анґолі. Мимо того, що до тієї країни не могла відноситись навіть розбишацька „доктрина Брежнєва", якою совєтський верховод після чехо-словацького повстання заповів, що Совєтський Союз не допустить до змін в „соціялістичних" країнах, бо Анґоля була раніше колонією і йшлося про встановлення там суверенної влади згідно з волею народу, совєтсько-кубинська інтервенція, — таку волю заперечила і насильством накинула Анґолі владу марксистів.

Очевидно, що совєтсько-кубинське розбишацтво в Анґолі, без будь-яких конкретних протизаходів Америки не тільки поважно підірвало авторитет З'єднаних Стейтів в міжнародній політиці та довір'я до Америки з боку її союзників, але і створило можливість подібної совєтської інтервенції в інших країнах, тепер зокрема в Родезії та в південно-американських країнах, тому Вашінґтон виразно і недвозначно приготовляє світову опінію, як і головно опінію власного народу на те, що при повторенні подібної совєтської агресії Америка вже не обмежиться тільки до слів перестороги.

Американська пасивність від часу совєтської інтервенції в Анґолі мала свої причини і деяке виправдання. Вже бо перші голоси про можливість активної американської допомоги антимарксистським анґольцям недвозначно виявили опінію американського народу, включно із законодавцями, в тій справі: Америка не бажає собі „другого В'єтнаму". Вашінґтон мусів з цими голосами і з такою опінією рахуватися. Але, щоб у майбутньому не допустити також до „другої Анґолі", президент Форд і державний секретар Кіссінджер тепер при кожній нагоді заповідають і перестерігають, що чергове совєтсько-кубинське розбишацтво в будь-якій африканській чи південно-американській, чи іншій країні вже не пройшло б безкарно. Також і Анґоля не цілком безкарно проходить. Президент вже відрікся на всі лади реклямованого досі окреслення теперішніх американсько-совєтських відносин „політикою детанту", заступаючи її поняттям „миру через силу", а державний секретар Кіссінджер посередніми і навіть прямими заявами дав виразно до зрозуміння, що у випадку „повторення Анґолі" в будь-якій іншій країні Америка готова на мілітарну інтервенцію також зі свого боку, включно до військової інвазії Куби.

Історія, зокрема американська поведінка в Першій і Другій світових війнах, вчить і доказує, що за такими словними перестогами американських державних мужів криється рішучість і готовість перевести їх в потребі в діло. Політичний холод цьогорічної весни повинен би отямити комуністичних аґресорів і тому його можна тільки вітати.

Переворот в Арґентині

Державний переворот в Арґентині, яким минулої середи повалено уряд президента Ізабелли Мартінез де Перон і який привів до влади військову хунту, не був несподіванкою ні для населення тієї південноамериканської країни, ані для політичних коментаторів і аналітиків у світі. Протягом останніх кількох тижнів кружляли запити не про те, чи можливий такий переворот, а коли він вже відбудеться.

Хоча в Арґентині існували серйозні проблеми і перед тим, заки президентуру перебрала Ізабелла Перон, проте за 21 місяців її урядування ситуація значно погіршилася. Протягом не цілих двох років в атентатах загинуло понад 2,200 осіб, вбитих лівими, чи правими терористами. Інфляція зросла до тієї міри, що ціни на деякі продукти збільшилися на 600 відсотків. Коли ще рік тому 36 арґентинських пезів рівнялися одному американському долярові, то минулого тижня за одного доляра можна було одержати 320 пезів. Опозиційна преса безперервно писала про корупцію в уряді, називаючи поіменно близьких співробітників президента країни. За урядування Ізабелли Перон наступив ще більший роздор у пероністському русі, роздор, який виникнув ще перед поворотом до влади її чоловіка Хуана Перона в 1973-му році. Колишня танцюристка Ізабелла Перон, не маючи політичного досвіду, не тільки не була спроможна розв'язати проблем Арґентини, але своєю самовільною та диктаторською поведінкою навіть погіршила ситуацію в країні, бо наставила проти себе великі прошарки населення.

Не дивно, що арґентинські збройні сили минулої середи остаточно вирішили перебрати владу в свої руки та завести лад і стабільність в країні. Самозрозуміло, що не можна схвалювати повалення обраного законно уряду військовою хунтою, бо такий державний переворот перечить демократичному принципові вільних виборів. Однак, як вказують навіть коментатори ліберальних поглядів, Арґентина находиться в такій критичній ситуації, що тільки драстичні заходи могли врятувати країну від суцільної катастрофи. Чи пощастить хунті запровадити порядок в економіці Арґентини та припинити, або бодай зменшити кількість політичних атентатів — покаже тільки час.

„З ГЛИБИНИ НАШИХ СЕРДЕЦЬ..."

ПРИВІТАЛЬНЕ СЛОВО ВЛАДИКИ МИТРОПОЛИТА МСТИСЛАВА НА ЗУСТРІЧІ З ЛЕОНІДОМ І ТАТЬЯНОЮ ПЛЮЩАМИ В НЮ ЙОРКУ 23-го БЕРЕЗНЯ 1976.

Татьяно Іллівно й
Леоніде Івановичу!

Рідко коли на шляху мого довгого життя мав я до виконання такий милий обов'язок, як маю його сьогодні, а саме: — привітати Вас обох від імени великої української громади, що перебуває поза Україною в багатьох країнах вільного світу. Виконую цей обов'язок з доручення Президії Світового Конґресу Вільних Українців, як Голова Комісії опіки над колишніми українськими політичними в'язнями із СССР та сателітних країн. Виконую його з правдивим зворушенням, бо ж Ви, Леоніде Івановичу, перший до нас післанець сторозтерзаної України й передусім усіх тих синів і дочок нашого народу, що пішли на прю з людоненависницьким окупаційним режимом сьогодні червоної від людської крови Москви. Прагну при цьому запевнити Вас, що чудодійне визволення Вас із катівні, яку прозвали вульгарним „психушка", українська громада Ваших братів і сестер, поза Україною перебуваючих, прийняла з правдивою радістю і з щирим зворушенням. Смію також запевнити, що крім радости, із глибини наших сердець лине до Вас і Ваших побратимів по страдництву щира подяка за приклад, — як саме треба любити людину взагалі, а найближчого ближнього — свій рідний народ, зокрема. Прийміть же нашу радість і слово подяки так само щиро, як щиро й нелукаво линуть вони із наших сердець!

Окреме слово до Вас, люба й дорога Татьяно Іллівно. Знав я, а тепер знають це багато інших людей, що із безодні чорної журби до днів нашої спільної радости довели лише і виключно Ви. Свідомо підкреслюю, — решта ж своїх і, особливо чужих людей лише допомагала Вам, ідучи за Вашим поклоном: — Не будьте байдужі до гіркої долі страдників!

Ваші мужність і сила волі та віра в перемогу добра над злом і любов до найближчої Вам істоти довели до всіх охопюючої радости. Цю радість розділюють люди доброї волі у всьому світі, зокрема ж українська людина, де б вона не знайшлася, зосібна та, що ще досі перебуває за дротами у країні сліз і найтяжчої неволі. За Ваш добрий приклад безмежної любови я схиляю перед Вами мою вже сильно сиву голову.

Так склалося, Леоніде Івановичу, що першою країною, яку доля судила Вам відвідати у нових умовах Вашого життя, є ЗСА. Знаменне в даному випадку те, що саме ця країна стала першою притулком для сотень тисяч українців — гнаних і голодних та переслідуваних за політичні й релігійні переконання. В цьому 1976-му році відзначаємо 100-ліття прибуття до ЗСА перших українських переселенців, т.зв. тоді „заробітчанської еміґрації".

Чергові хвилі вигнанців із рідної землі мали все більше й більше прикмети політичної еміґрації. Остання, найбільша одноразово хвиля українських еміґрантів з років 1947-1950 знайшлася саме у ЗСА. Сьогодні в цьому будинку, який має почесну назву „Українського Інституту Америки", будинку, що його уфундував на культурні потреби незабутній український патріот і добродій Володимир Джус, зібралися привітати Вас і Вашу Дружину представники майже сотні українських установ і організацій, що мають ширший засяг дії в різних ділянках нашого зорганізованого життя у ЗСА, від наукових установ починаючи, і на студентських та для виховання молодого доросту організаціях кінчаючи. Всі ці установи й організації знаходяться в системі Українського Конґресового Комітету Америки, який є координуючим центром. Вік одних з цих організацій пересягнув 80-ліття свого існування й творчої дії, а молодші з них нараховують уже чвертьстоліття свого буття. Коли йде про числову силу деяких із цих організацій, то передусім згадаю про нашу трудову інтеліґенцію, для прикладу товариства лікарів і інженерів, що нараховують понад одну тисячу членів. Одні з них здобули високі позиції в науковому світі, інші керують сьогодні не тільки місцевими великими підприємствами, але й інституціями міжнародного засягу.

Колі ж іде про ширший український загал у ЗСА, то він об'єднаний передусім у братських забезпеченевих установах, якими являються УНСоюз, УРОБСоюз, Провидіння та УНПоміч. Всі разом нараховують майже 200 тисяч членів.

Як і кожна політична еміґрація, особливо з країн східньої Европи, так і остання українська, має кілька розгалужень, що культивують різні ідеологічні погляди. Був час палких, а інколи й трагічних суперечок між різними політичними середовищами, але, як мені здається, — це минуле. На сьогодні більшість українців у вільному світі об'єднана довкола ідеї цілковито державно-незалежної й соціяльно - справедливої України. Зміцнює цю єдність у думках і дії мартирологія України та страдництво таких, як Ви, і тих Ваших побратимів, що стали на прю з найжахливішим ворогом всього сучасного людства, а в тому й зокрема України. Прикладом на це являється наша участь в акції оборони політв'язнів у СССР, зосібна українських. І тут, як при-

(Закінчення на стор. 6-ій)

I. Вовгук

25-ИЙ З'ЇЗД КПУ – „БОЙОВОГО ЗАГОНУ" КПСС

(1)

В імперському царстві большевицької сваволі відбуто республіканські з'їзди партій — „бойових загонів", і 25 з'їзд імперської партії КПСС. Сталося чергове лицедійство — показуха партійної „всенародности". З 10-го до 13-го лютого в Києві лицедіяв 25 з'їзд КПУ — республіканського „бойового загону" всевладної КПСС. А після того, з 24-го людого до 5-го березня, в Москві урядженo 25 з'їзд большевицької партії імперського комплексу — СССР, на який стягнуто делеґації комуністичних партій, їхніх спільників, попутників і симпатиків з 96 країн. Делеґації майже всіх звезених компартій очолювали генеральні секретарі, або й президенти, що послали їх.

За брежнєвського владування большевицьку партію іменують „розумом, совістю і честю сучасної доби". Республіканські і всесоюзні з'їзди лицедіяли за настановою прославити Брежнєва з його „отечественою" політикою єдинодержавства в імперському союзному комплексі СССР. В звітній доповіді на Київському з'їзді КПУ, читання якої тривало біля п'яти годин, перший секретар, московський намісник В. Щербицький радів мабуть з двадцять висловив своє низькопоклонство і рабську відданість ЦК КПСС і його генеральному секретареві Л. Брежнєву. Так заведено там. В ритуалі низькопоклонства перед кремлівським ханатом на партійних збіговищах підкреслюється, що комуністичну партію для України оформив Ленін, щоб полегшити большевикам включення Самостійної Української Держави, створеної після розвалу російської імперії, в імперський комплекс СССР.

В. Щербицький, підкреслюючи повну слух'яність і покору „бойового загону", очоленого ним після усунення П. Шелеста, заявив, що „в розв'язуванні корінних завдань господарського й культурного будівництва ЦК КПУ завжди виходив з директив і настанов ЦК КПСС. Завжди спирався на поради ген. секретаря, Політбюра і Секретаряту ЦК. „Отже: в покорі слухали і виконували все, що вимагав кремлівський ханат імперської партії. Гучними оплесками відповіли 2316 делеґатів партії, що налічує 2,625.000 членів на Україні. Національний склад делеґатів київського з'їзду був: українців — 1695, росіян — 567, інших національностей — 62. Майже всі учасники з'їзду — 96,2 відс. нагороджені орденами і медалями.

За Брежнєвського володарства стало дуже поширеним нагороджувати партійний актив різними орденами і медалями. Цим намагаються стимулювати будову „отечественого" соціялізму. Орденоносна еліта, зібрана в Київському палаці, слухала монотонне, нудне читання, а, добре вишколена, на кожне хвалькувате твердження звітодавця про осяги у виконанні плянів п'ятирічки, аплодувала. А заяву про особливі досягнення СССР „на фоні глибокої кризи, що потрясає капіталізм", орденоносна еліта зустріла гучними і довгими оплесками.

В усіх галузях будівництва „отечественого" соціялізму „суверенна колонія УССР", — як твердив звітодавець, — завдання виконала. Навіть у сільському господарстві, не зважаючи на великі недобори зерна в цій п'ятирічці, директивні пляни, встановлені 24 з'їздом КПСС, за твердженням В. Щербицького виконано. Хоч пляни й виконано, але, — заявив перший секретар, — шість областей (Сумська, Ворошиловградська, Хмельницька, Донецька, Львівська і Одеська) ще не розв'язали корінних питань сільського господарства". І в промисловості цих областей „частина підприємств не виконала плянів".

∴

Успіхи в сільському господарстві країни, — за твердженням В. Щербицького, сталися завдяки мудрій політиці в сільському господарстві, яку започатковано на березневому пленумі ЦК КПСС 1965 р., після захоплення влади Брежнєвим. Потім намічена програма для с/г доповнювалась всебічно інтенсифікацією і комплексною перебудовою сільського господарства. У звітному періоді КПУ республіканський загін КПСС докладав великих зусиль для поліпшення сільського господарства, зроблено величезні матеріяльні витрати на технічну механізацію. І наслідки тієї політики відомі: протягом дев'ятої п'ятирічки уряд СССР змушений з року в рік купувати збіжжя й іншу продукцію с/г в ЗСА, Канаді та й в інших країнах вільної економіки.

Недавно міністерство сільського господарства ЗСА повідомило, що в 1976 році уряд СССР почав закуповувати кукурудзу і пшеницю додатково до закупленого в минулому році. Теперішній закуп, додатковий, як виглядає, мав би бути не менший як торішній. А разом з тим торговельні органи СССР вже шукають за компаніями, що торгують збіжжям, щоб скласти умови на закуп американського зерна з урожаю 1976 року. Про це не було згадано в звіті. Промовчано і про катастрофальний недобір цукрових буряків на Україні, а вона ж є головним постачальником цукру для імперського комплексу. Міністерство зовнішньої торгівлі СССР закуповує велику кількість цукру на світовому ринкові. Вже закуплено 140.000 тонн.

За негаразди в господарстві країни перший секретар ЦК КПУ обвинуватив „хитромудрих горе - керівників". Вони, — сердито говорив він, — „замість того, щоб мобілізувати резерви для збільшення виробництва, добиваються заниження плянів, або безпідставного кореґування їх протягом року", очевидно ж, в бік зменшення схвалених річних плянів. Недержавницьким поступованням „хитромудрих" приділено багато уваги. Мабуть недержавницькі ставлення до плянів не є поодинокими випадками, а досить поширеними серед партійної знаті. „Ділові нероби", як названо „хитромудрих" технократів, не вміють організувати праці на підприємствах, відповідно до сучасних вимог, — дорікав В. Щербицький орденоносцям, присутнім на з'їзді. Ділову напругу, якої вимагає партія, вони підмінюють „засідательською метушнею і паперотворчеством".

(Продовження буде)

Лука Луців

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

РЕЗЮМЕ ЗА 1975 РІК

„Про нові видання" почали ми писати на сторінках „Свободи" в 1973 році. Тут хочемо зробити резюме за 1975 рік, як це було за два давніші роки. На самому початку нашого зведення просимо вибачення в тих авторів, які прислали книжки до „Свободи" і досі не дочекалися на них відгуку. Сталося це не з вини автора цих рядків, ані не з вини Редакції, яка в наслідок свят та важливих політичних подій не змогла згідно з пляном (щодруга п'ятниця) друкувати „Про нові видання". Старатимемося це надолужити в найближчому часі.

Все ж таки ми вспіли до кінця лютого ц. р. згадати на сторінках „Свободи" про 32 видання, які обіймали 6670 сторінок і які за жанром розділялися так:

13 книжок, які можна б зарахувати до наукових; 6 збірок поезій; по 4 збірки оповідань і стільки ж повістей, 2 книжки належать до літературної критики і стільки само описів подорожей та 3 книжки спогадів. Повищі дані не вповні віддзеркалюють видавничий рух, бо не всі видавництва й автори присилають до „Свободи" свої видання і не про всі книжки може щоденник „Свобода" друкувати.

Два роки тому пані К. Василькевич із Пенсильванії просила автора цих рядків, щоб при оцінках книжок подавав їхню ціну та місце, де можна б їх купити. На жаль рецензент сам цього не знає, бо дуже рідко на книжці подана її ціна і місце, де її продають. Ці дані могли б спричинитися до поширення нашої книжки, чого ми всі бажаємо, але не завжди про це дбаємо*.

Згадки про книжки в часописах та оцінки нових видань в пресі збільшують число покупців нових книжок, — це стверджують ті автори, які самі продають свої видання, про це знають і власники книгарень.

В 1973 році змогли ми оцінити 49 книжок, в 1974 — 35, а в минулому тільки 32. Зменшування нашого друкованого слова ще яскравіше видно на числах сторінок в рецензованих книжках: в 1973 році рецензовані книжки мали 9.526 сторінок, в 1974 — 8.640, а в попередньому році тільки 6.620. Сам рецензент знає, що він дивиться на українські книжки лагідним оком, бо знає, як працюють наші автори, які дуже часто своїм коштом видають свої твори, і деколи самі дбають про їх продаж. Все таки деякі автори невдоволені з рецензій на їх книжки, які вони вважають за найкращі. Трапилося й таке, що читач виступив проти рецензента, обороняючи автора книжки, який від себе дякував авторові рецензії, нічого не знаючи про свого непроханого оборонця.

Автори висилають свої книжки не тільки до Редакцій, але й своїм приятелям, які скорше можуть вислати до друку рецензію, бо вони мають тільки одну книжку оцінити, або краще сказати, похвалити. Ті автори домагаються рецензії ще й від автора цих рядків, який не може цього зробити, коли про інші книжки, давніше видані, ще не було згадки в „Свободі". Тоді автор цих рядків в очах авторів стає їхнім ворогом...

Тут мушу таки згадати особу одного автора, який перед написанням праці „Чехов і Україна" просив автора цих рядків подати йому джерела до запляновавної праці. Рецензент це зробив і подав йому ще недруковану працю автора О. П., з якої пан Іван Овечко скористав, бо зрозумів мою пораду. І. Овечко написав свою дисертацію на задуману тему, яку пізніше надрукував. На цю працю появилися були аж вісім рецензій, бо нашим людям подобалася тема, що І. Овечко українізував відомого російського письменника. Автор цих рядків також написав рецензію на книжку І. Овечка, але не захоплювався нею так, як це зробили деякі автори рецензій. І ось І. Овечко нагло захоплений похвалами деяких ренцензентів, „не зрозумів" деяких місць моєї рецензії в „Свободі" (1974, ч. 116), і знайшов там „справжній ребус для нього", називаючи моє твердження „недоречним і без ґрунту".

Велика шкода, що автор книжки про „Чехова і Україну" не зачекав трохи, щоб прочитати ще дев'яту рецензію Б. Романенчука,

(Закінчення на стор. 6-ій)

* В попередній оцінці двох книжок в „Свободі" з 16 березня подали ми адреси, де можна купити ці книжки, бо „приватно" знали про це.

Д-р Степан Ворох

Д-Р БОГДАН ОЛЕСНИЦЬКИЙ

(в другу річницю смерти)

I

Дня 26 березня 1974 року українська лікарська родина, зорганізована в системі УЛТПА, втратила свого провідного члена, а вся українська спільнота одного з найвидатніших громадян — сл.п. д-ра Богдана Олесницького. Важка недуга зломила фізично дуже сильну людину, а невмолима жортстока смерть забрала його від нас у вічність. Найновіші здобутки модерної медицини, всі можливі засоби лікування в одній з кращих лікарень цієї країни не в силі були запобігти його передчасного відходу з цього світу.

Після кількатижневого лікування д-р Олесницький повернувся з лікарні додому, і, здавалося, лихо проминуло. В телефонічній розмові жваво цікавився справами Лікарського Товариства взагалі, а особливо останніми Загальними Зборами Метрополітального Відділу Ню Йорку, в яких з причини недуги не міг вже взяти участи. Запитував про проблеми, які були порушені на Загальних Зборах, а зокрема про стан Стипендійного Фонду, матеріяльної основи для медичного доросту. Висловлював свій погляд про посилення праці внутрі Товариства, про доповнювання його рядів молодими лікарями та про конечність праці Товариства в загальногромадському житті. З притаманним йому спокоєм і розважністю, хоч в голосі його відчувалося виснаження, застановлявся і аналізував складні всегромадські питання та шукав їх розв'язки. Як тільки стан здоров'я трошки поправився, зразу ж його ум полонило життя дуже дорогого йому Лікарського Товариства, життя всієї української громади і доля нашого народу на Батьківщині. Жити ввесь час життям своєї спільноти, це явище характеристичне кожному, направду відданому членові свого народу, воно й було у великій мірі характерне і сл.п. д-р. Богданові Олесницькому.

Від наймолодших літ, а особливо починаючи від студентських часів аж до кінця свого трудолюбивого і повного посвяти життя, він присвячував багато часу і енергії українській громаді й народові.

Пляни, які ще в телефонічній розмові покійний снував для розвитку Товариства й громади, йому не вдалося здійснити, бо вже два дні пізніше стан здоров'я нагло погіршився, і він був змушений повернутися в лікарню, де після кількох тижнів важкої боротьби за життя, його мужнє серце перестало битися.

Д-р Богдан Олесницький народився 5 лютого 1914 року в Берліні, Німеччина, де його батько Федір відбував банкову практику. Дитинство провів у Станіславові, де закінчив початкову німецьку школу і українську гімназію, здавши іспит зрілости з відзначенням. Також з відзначенням склав вимагані польською владою вступні іспити на факультет медицини Львівського Університету. Як студент медицини відразу вступив в українську „Медичну Громаду" та віддано працював в ній спочатку як член управи, а потім як її голова. Тоді також став членом проти-алькогольного Товариства „Відродження" та „Гігієнічного Товариства", віддано співпрацюючи з видатними українськими лікарями в організовуванні відомих в Галичині „Кооператорів Здоров'я", які мали за завдання освідомлювати нарід про смертоносні сухоти й інші недуги та як проти них боротись.

Обдарований непересічними журналістичними здібностями, ще в студентських часах співпрацював з українськими львівськими щоденниками „Діло" і „Новий Час", в яких часто появлялися за його редакцією статті під наголовком „Медицина і Здоров'я". Крім цієї медичної сторінки він писав і друкував також статті і репортажі на різні актуальні громадські теми. Всі ці статті йому вдалося зберігти і вивезти за океан на нове місце поселення. Він їх перечитував декому з колег, які дійсно з приємністю і подивом слухали ці гарні репортажі з мандрівок по Гуцульщині й інших закутинах галицької волости, милуючись його гарним стилем, гостротою ума і неабиякою спостережливістю долі і недолі українського народного життя — наслідків ворожого й наскрізь шовіністичного трактування західньої вітки українського народу польським окупаційним режимом. Надіємося, що в свій час можна буде побачити всі його статті видані окремою публікацією.

Закінчивши медичні студії, Богдан Олесницький став асистентом д-ра Маріяна Панчишина, професора внутрішньої медицини. В нього д-р Б. Олесницький не тільки спеціялізувався в ділянці внутрішньої медицини, але засвоював собі вмілість підходу до громадських справ. Між ними витворилися дружні відносини, які тривали аж до трагічної і передчасної смерти цього славного лікаря — громадянина. Проф. д-р М. Панчишин був для нього не тільки вчителем мистецтва медицини, але й прикладом до наслідування у громадському житті. Будучи позитивістом у громадському житті, професор М. Панчишин передав цю філософію своєму учневі. Після смерти свого учителя д-р Богдан Олесницький вступив в життя не тільки добре вишколеним і вповні підготовленим лікарем, але і громадянином, який увійшов у вир суспільного життя озброєний послідовним позитивізмом.

(Продовження буде)

ПРОТОКОЛ

Нарад Річного Засідання Головного Уряду Українського Народного Союзу яке відбулося в днях 19-го до 23-го травня 1975 року на „Союзівці" в Кергонксоні, Н. Й.

(15)

ЗВІТ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ

Голова Організаційної Комісії д-р Іван Скальчук: Склад Організаційної Комісії був такий після уконституования Комісії: Іван Скальчук — голова, Євген Репета — секретар, Мирослав Кальба — заступник, та члени — Анна Гарас, Тарас Шмагала, Володимир Запаранюк, Василь Дідюк, Іван Одежинський, Ярослав Падох і з Головного Dкзекутивного Комітету головний організатор Степан Гавриш. Також був запрошений на наради головний предсідник Йосип Лисогір. Вчора ми відбули три засідання, раннє, пополудневе та вечірнє. На цьому останньому був приявний головний предсідник. Ми опрацювали плян праці і його вам подаємо. Ми корстувалися пляном складеним ще в січні головним організатором, що його вже затвердив був Головний Екзекутивний Комітет, та розглядали внески поодиноких членів нашої Комісії. Обговорюючи ряд справ, ми ствердили, що центральними трьома проблемами є справи:

1. Нашого будинку і його фінансування
2. Організаційного Відділу
3. Нашого видавництва „Свобода".

В наших плянуваннях ми брали під увагу фінансовий стан, в якому находимося. Ми дуже часто в наших організаційних плянах переходили понад норму, тому цим разом наш плян є складений так скромно, що вже немає ні одного доляра, щоб його можна пропустити, чи заощадити. Наш плян передбачає витрати на персонал, який повинен би забезпечити успішне виконання організаційної мети — квоти 4,500 членів. Ми теж призначили малі суми на засоби — середники, що їх треба мати, щоб виконати ці пляни. Сума призначена на організаторів вагається від 43,500 до 51,500 дол., тому що ми можемо наймати цих працівників на ставках від 7,000 до 10,000 дол. річно, залежно від їхнього досвіду в такій праці. Секретаря нашої Комісії прошу прочитати протокол нарад і запропоновані резолюції.

Секретар Організаційної Комісії Євген Репета відчитав наступне:

Протокол нарад Організаційної Комісії, які відбулися 21-го травня 1975

Склад Організаційної Комісії після уконституовання був такий: Іван Скальчук — голова, Мирослав Кальба — заступник голови, Євген Репета — секретар, Анна Гарас, Тарас Шмагала, Володимир Запаранюк, Василь Дідюк, Іван Одежинський, Ярослав Падох — члени. З уряду до Організаційної Комісії входив Степан Гавриш. Рівно ж Комісія запросила на нараду головного предсідника Йосипа Лисогора. Комісія користувалася такими матеріялами:

1. Пляном Організаційного Відділу, затвердженим Головним Екзекутивним Комітетом в січні ц. р.;
2. Пляном Організаційного Відділу, що його предложив Комісії головний організатор Степан Гавриш;
3. Внесками членів Організаційної Комісії.

У висліді ділових нарад вирішено предложити Головному Урядові наступні резолюції:

РЕЗОЛЮЦІЇ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ

1. Організаційна мета на 1975 рік — здобути 4,500 нових членів, в тому в Канаді 650 членів.
2. Для осягнення цієї мети потрібно:
   а) Крім зайнятих тепер організаторів прийняти на працю двох обласних організаторів для терену ЗСА та одного для Канади. Їхніми обов'язками буде: активізувати секретарів Відділів, окружних і місцевих організаторів, Окружні Комітети, приєднувати нових членів і допильновувати виконання пляну, виготовленого Організаційним Відділом та затвердженого Головним Екзекутивним Комітетом для даної області. Платні обласних організаторів — 8,000 до 10,000 дол. річно;
   б) Прийняти на працю асистента головного організатора з річною платнею 8,000 до 10,000 дол.
   в) Збільшити число постійних організаторів до 12, беручи в першу чергу до уваги великі центри поселення українців.
3. Інші засоби:
   а) Оголошення на українських радіопрограмах (22). Фонди на ці оголошення — 6,500 дол.
   б) Винагороди Школам Українознавства, або їхнім учням-першунам з нагоди закінчення шкільного року. Сума 3,000 дол.
   в) Секретарсько-організаторські курси по всіх округах. Максимальні кошти 2,000 дол.
   Загальна сума на ці організаційні видатки в бюджеті виносить від 43,500 до 51,500 дол.
   г) Центральний секретарсько-організаційний курс на Союзівці в 1976 році.
4. Заанґажувати професійного фахівця з ділянки братського забезпечення для проаналізування та оцінки нашої організаційної системи.
5. Заснувати Окружні Комітети УНСоюзу в тих осередках українського поселення, де їх ще досі не маємо.
6. Влаштувати панелі — зустрічі з українським громадянством для познайомлення його з проблематикою УНСоюзу.
7. Нав'язати тісніший контакт з молодечими та студентськими організаціями для організування молодечих Відділів УНСоюзу.

Іван Скальчук — голова
Євген Репета — секретар
Мирослав Кальба — заст. голови
Анна Гарас
Тарас Шмагала
Василь Дідюк
Володимир Запаранюк
Іван Одежинський
Ярослав Падох
Степан Гавриш — головний організатор

Пропоновані резолюції піддержав головний радний д-р Богдан Футей та головний секретар Володимир Сохан. Після того заступник головного предсідника д-р Іван О. Флис зарядив відразу голосування над внеском, тому, що не було зголошень до дискусії. Пропоновані резолюції Організаційної Комісії прийнято одноголосно.

Заступник головного предсідника д-р Іван О. Флис заповів, що на чергу прийшов звіт Культурно-освітної Комісії, та запросив до слова головного контролера інж. Івана Ващука, як голову цієї Комісії.

Голова Культурно-освітної Комісії інж. Іван Ващук: Ви покликали нашу Культурно-освітну Комісію в такому складі: Іван Ващук, Іван Скальчук, Мирон Куропась, Богдан Футей, Анна Чопик, Анатолій Дорошенко, Василь Дідюк і з уряду головний редактор Антін Драган. Культурно-освітна Комісія відбула чотири сесії. На першій ми обрали головою д-ра Мирона Куропася, заступником Івана Ващука і секретарем редактора Антона Драгана. Першими трьома сесіями проводив Мирон Куропась, який опісля зрезиґнував з посту голови, а четвертою сесією проводив Іван Ващук. Ми виготовили проєкт резолюцій, які попрошу редактора Антона Драгана відчитати.

Секретар Культурно-освітної Комісії редактор Антін Драган відчитав наступне:

РЕЗОЛЮЦІЇ КУЛЬТУРНО-ОСВІТНОЇ КОМІСІЇ

I

Головний Уряд Українського Народного Союзу, зібраний на річному засіданні в травні 1975 року, в імені 89,000 свого членства:

1. Шле найсердечніші братні привітання поневоленому, але нескореному Українському Народові, який в найжахливіших обставинах ворожої окупації і гніту продовжує творити непроминаючі вартості в усіх ділянках культури і науки та збагачує ними вселюдську скарбницю,

2. Висловлює своє найбільше обурення та найрішучіший протест проти постійно збільшуваного і посилюваного походу комуно-московського окупанта проти української духовости та безпощадного нищення українських культурних здобутків і жорстокого переслідування, арештів і засудів та знущання над творцями і носіями української культури,

3. Шле свій салют і подив усім тим творцям і діячам української культури, які впали жертвою переслідувань і знущань окупанта та не тільки „караються, але і не каються", і в ув'язненні продовжують героїчну боротьбу за свої людські і національні права.

II

Головний Уряд Українського Народного Союзу, який зібрався на річні наради в 25-ліття геройчної смерти головного командира УПА ген. хор. Тараса Чупринки та в 50-ліття процесу Союзу Визволення України та Спілки Української Молоді, закликає своє членство включитися масово в імпрези для вшанування пам'яти ген. хор. Тараса Чупринки та героїв процесів СВУ і СУМ.

III

Головний Уряд Українського Народного Союзу:

1. Вітає всіх творців і носіїв української культури на поселеннях поза межами своєї Батьківщини, зокрема в ЗСА і в Канаді, та прирікає їм повну підтримку і допомогу в межах своїх можливостей,

2. Закликає всі свої Відділи та все своє членство в ЗСА і в Канаді всіми своїми силами і засобами постійно піддержувати і в потребі допомагати установам і особам, які зберігають, творять і плекають українські культурні вартості, збагачуючи ними культурні скарбниці своїх країн,

3. Закликає свої Відділи і Членство давати постійно свою допомогу та по своїм силам і спроможностям піддержувати українські рідне і парафіяльне шкільництво та всі почини для встановлення і розвитку українських студій в коледжах і університетах.

IV

У зв'язку із 200-літтям Американської Незалежности та 100-річчя українського поселення і українського вкладу в ріст і розвиток цієї країни, Головний Уряд Українського Народного Союзу закликає все своє Членство:

1. Дати повну підтримку крайовому та місцевим Українським Комітетам 200-річчя Американської Незалежности та взяти масову і активну участь як у загальних, так зокрема в українських починах та імпрезах для відзначення цих Великих Роковин. Головний Уряд зокрема закликає своє Членство до масової участи у запланованих українських крайових імпрезах у Філядельфії та Вашінґтоні,

2. Доручає Головному Екзекутивному Комітетові:
   а) подбати про відповідні власні і піддержати пляновані та здійснюванні іншими установами відповідні публікації з цієї нагоди;
   б) подбати, в порозумінні та успівпраці з іншими установами, про встановлення музею і архіву українського поселення в Америці;
   в) влаштувати відповідні імпрези в колисці українського поселення та започаткування УНСоюзу в Пенсильвенії і на своїй оселі „Союзівці".

V

Головний Уряд УНСоюзу доручає Головному Екзекутивному Комітетові:

1. Продовжувати і розвивати книжкове видавництво в українській та англійській мовах;

2. Приспішити заходи для видання Гаслової Енциклопедії Українознавства в англійській мові, зокрема подбати про заключення в найкоротшому часі законного домовлення з Науковим Товариством ім. Шевченка в Европі про набуття права на англомовне видання цього монументального твору.

VI

Головний Уряд УНСоюзу доручає Головному Екзекутивному Комітетові перевірити потребу і можливості для реорганізації теперішніх вакаційних курсів українознавства на „Союзівці" і їх переміни на курси громадського провідництва для української молоді.

VII

Головний Уряд УНСоюзу закликає все своє Членство в Канаді найбільш активно піддержувати акцію здійснювання політики багатокультурности в цій країні.

VIII

Головний Уряд УНСоюзу закликає Членство в ЗСА в Канаді брати активну участь у всіх ділянках життя своїх країн, включно з політичним, та давати повну підтримку і допомогоу всім тим українцям, які в тому житті займають відповідальні пости,, або на них кандидують.

IX

Головний Уряд УНСоюзу доручає д-рові Миронові Куропасеві, як проєктодавцеві, приготовити загальний плян запропонованого видання — колективної праці про головні осередки українського поселення в поодиноких стейтах і представити його членам Культурно-освітної Комісії, яка, апробувавши цей плян, передасть його з відповідними рекомендаціями Головному Екзекутивному Комітетові. На редакційну підготовку цієї праці передбачені кошти в сумі 7,500 дол.

Іван Ващук — голова
Антін Драган — секретар
Мирон Куропась
Богдан Футей
Іван Скальчук
Анна Чопик
Анатолій Дорошенко
Василь Дідюк

Після короткої дискусії, в якій взяли участь: головний радний інж. Мирослав Кальба, головний редактор Антін Драган і головний контролер мґр Іван Геврик, заступник головного предсідника д-р Іван Флис зарядив голосування над пропонованими резолюціями Культурно-освітної Комісії і їх прийнято одноголосно.

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис попросив до звіту голову Жіночої Комісії Марію Душник, заступницю головного предсідника.

Голова Жіночої Комісії Марія Душник: Наша Жіноча Комісія, яка складається з таких членок: Марія Душник — голова, Марія Чучман — секретар, Уляна Дячук, Анна Чопик, Текля Мороз, відбула свої наради, у висліді яких пропонуємо Головному Урядові затвердити наступні резолюції та рекомендації.

РЕЗОЛЮЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ ЖІНОЧОЇ КОМІСІЇ

Резолюції:

1. Тому що 1975-ий рік є Міжнародним Роком Жінки і тому, що під час цього року будуть проведені різні дії з ціллю поширення соціяльних і людських прав жінок, члени УНСоюзу, а зокрема членки — жінки УНСоюзу, повинні взяти участь в акціях оборони переслідуваних жінок в Україні, права яких брутально потоптані.

2. У зв'язку з Конференцією Міжнародного Року Жінки та „Трибуною" (форумом), влаштованим в Мексіко в днях від 19-го червня до 2-го липня 1975 року в справі прав жінок та їхнього всебічного розвитку, участь в яких візьмуть жінки з цілого світу, в склад делеґації українських жінок із ЗСА, Канади, Південної Америки й Австралії повинна ввійти делеґатка від Українського Народного Союзу.

3. В 1975-му році членки — жінки УНСоюзу повинні дістати спеціяльні признання за їхні осяги в УНСоюзі та в громаді.

4. Відкриття пам'ятника Лесі Українки, найбільшої української поетеси, яке відбудеться 13-го вересня 1975 року на „Союзівці" з відповідною програмою, повинно бути широко розголошене у „Свободі" та в „Українському Тижневику" з ціллю притягнення до якнайчисленнішої участи в цьому торжестві членства УНСоюзу.

5. Тому що УНСоюз є братською допомоговою установою, заснованою для несення допомоги своєму членству, Відділи та поодинокі члени УНСоюзу повинні допомагати незаможним, старим та хворим членам, як також незаможним українцям по цілому світі.

6. Відносно допомог, що їх ми виплачуємо хворим на підставі внесених аплікацій з лікарськими посвідченнями, такі аплікації на допомоги повинні бути принимані без лікарських посвідчень, коли аплікантам вже більше, як 65 років і коли вони вже раніше вносили такі аплікації із лікарським посвідченням.

7. Бюджет Жіночої Комісії 1,000 дол.

Рекомендації:

Жіноча Комісія УНСоюзу рекомендує:

1. Щоб під час 1975-го року, який є Міжнародним Роком Жінки, кожна членка — жінка УНСоюзу зорганізувала щонайменше одного нового члена УНСоюзу і цим причинилися до росту УНСоюзу.

2. Щоб двом членкам — дівчатам признати безплатний три-тижневий побут на дівочому таборі на „Союзівці".

3. Щоб висилати кондоленційні листи до вдів по смерті їхніх мужів — членів УНСоюзу разом з повідомленням, що передплата за „Свободу" їхніх мужів — покійних членів будуть продовжені на шість місяців, після чого вдова зможе на власний кошт передплачувати „Свободу".

4. Щоб роздавати „Український Тижневик" безплатно під час більших імпрез, влаштовуваних молоддю, щоб таким способом збудити зацікавлення молоді „Українським Тижневиком", та щоб назначити відповідну особу для перепроваджування цієї акції.

Марія Душник — голова
Марія Чучман — секретар
Уляна Дячук
Анна Чопик
Анна Гарас
Текля Мороз

В доповнені до пропонованих резолюцій та рекомендацій голова Жіночої Комісії Марія Душник вияснила докладніше про стан збірки на пам'ятник Лесі Українки (понад 2,000 дол.) та пляни відкриття пам'ятника. Після цього пропоновані резолюції та рекомендації Жіночої Комісії прийнято одноголосно.

Головний контролер д-р Іван Скальчук висловив побажання, щоб апробовані Головним Урядом резолюції та рекомендації впорядкувати інакше, як їх тут затверджено, тобто в порядку важности цих справ і так їх опублікувати в „Свободі". Ця заввага відноситься до резолюцій Культурно-освітної Комісії, які він радить помістити на першому місці.

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис попросив до чергового звіту голову Комісії для Старших Союзовців почесного члена Головного Уряду інж. Степана Куропася.

Голова Комісії для Старших Союзовців інж. Степан Куропась: Наша Комісія уконституувалася в садибі д-ра Я. Падоха, де відбулось наше засідання, в такому складі: Степан Куропась — голова, д-р Ярослав Падох — секретар, Марія Чучман — заступник голови, Володимир Дідик — касир. А що Комісія не має грошей, то ми запропонували Фінансовій Комісії призначити в бюджеті для нашої Комісії 100.00 дол. З нами був на нарадах наш сеньйор пан Роман Слободян. Перед тим, заки наш секретар відчитає пропоновані рекомендації, я прошу до слова нашого довголітнього касира сеньйора пана Романа Слободяна.

СЛОВО ПОЧЕСНОГО ЧЛЕНА ГОЛОВНОГО УРЯДУ РОМАНА СЛОБОДЯНА

Шановні Урядовці! Я хотів би на хвилинку хоч частинно дещо звільнити оте напруження, яке є сьогодні між нами. Склалося так, що я є вже 60 років головним урядовцем УНСоюзу. А тому, що ми якраз в той час святкуємо Воскресення, мені пригадується одна історія з недавних часів, де Євген Ярославський, славний бесідник-оратор промовляв до десятків тисяч людей про безбожництво. Одного разу він промовляв у Москві в театрі до трьох тисяч людей. Промовляв три години з повним патосом цей оратор і він був певний, що цих три тисячі людей він вже напевно наверне на безбожництво. І коли він скінчив промовляти, тоді він запитав: Може хтось з вас тут приявних готов зі мною дискутувати? Тоді виступив перед подіюм наш старший український козак, понад шість стіп високий, з великими вусами, і каже: Товаришу, я хочу промовити. Добре, каже Ярославський, але не довго. Ні, каже козак, я буду говорити коротко. І він став перед публікою і сказав: Христос Воскрес! А три тисячі людей відповіли зі залі голосно: Воістину Воскрес! І так на тому закінчилося ціле оте безбожництво і промова того славного чоловіка.

Український Народний Союз побудував будинок. Будинок УНСоюзу, який вже славний в цілому світі. Він є славний при в'їзді до Нюйоркського порту побіч статуї Свободи. „Ню Йорк Таймс" і всі інші часописи якраз славлять цей будинок і всім він подобається, тільки нам ні. А не подобається нам тому, бо не дає нам фінансів. Панове! Найбільша і найважніша сила це людина, людський матеріял, а фінансовий іде опісля. Ми мільйони збудуємо. Я починав оті мільйони з менше, як 500.00 дол. і залишив понад 30,000,000 першої кляси інвестицій. Значиться, нам це вдалося і безперечно, що ми будемо дальше ці мільйони нагромаджувати. Один грецький філософ сказав, коли питали його, що є найкраща сила у світі і людства. Він сказав: найкраща є бесіда — слово. А що є найгірше? Бесіда також. Добрим словом — доброю бесідою ми будуємо. Коли ви говорите про свою організацію добре, ви її будусте. Коли ви говорите добре про своїх бізнесменів, ви будуєте. Коли говорите добре про церкви, школи, народні доми і наші інституції, ви їх будуєте. Але з хвилиною, коли говорите щось іншого, робите навпаки, то безперечно ви руйнуєте. Не дай Боже, щоб ми руйнували. Дай Боже, щоб ми відносилися оптимістично, а ніколи песимістично.

Я зазначив собі ще пару слів тут недавно тепер своїм звичайним олівцем. УНСоюз був, Союз є і Союз залишиться, коли нас не стане. Але від нас тепер буде залежати найбільше, скільки праці ми вложимо в цей наш Союз. Я пережив кілька депресій від 1907 року аж до тепер і, Богу дякувати, нам вдалося отой союзовий корабель, мимо цих прикрих бур, мимо цих великих хвиль, дотягнути до щасливого порту. Я в те вірю, що і тепер так буде. Безперечно, що наш головний предсідник і Головний Екзекутивний Комітет не мали на думці того, що настане депресія. Таке воно вже було перед тим і таке воно буде в майбутньому. Нам треба на це все лишень дивитися оптимістично, а не песимістично. Я собі пригадую, як в 1907 році американські робітники чекали в черґах, щоб дістати ложку страви. І Америка піднеслася з цієї та з чергових депресії і вона мала довгі роки економічного росту та добробуту. Наша Україна та її народ переживають тепер лихоліття. Але тоді, коли 200 літ тому згинула воля на Україні, на американській землі розвивалися наші організації, наші церкви і наші школи.

Я вірю, панове, що і сьогоднішні наші наради будуть оптимістичні, будуть гарні і ми винесемо гарні резолюції без різниці партій та тих, чи інших напрямків. Наша справа була моя справа. Для мене була не республіканська, демократична, чи інша партія, для мене була партія Український Народний Союз. І за цей цілий час я старався і я сьогодні можу сказати на склоні мого життя (понад 85 років), як сказав я на посвяченні нашого будинку, що я був би дуже радий, щоб дожити того століття і щоб ми дійсно тішилися тим, що побіч статуї Свободи стоїть наша статуя Свободи, дім Українського Народного Союзу.

Після слова почесного члена Головного Уряду Романа Слободяна заступник головного предсідника д-р Іван О. Флис попросив почесного члена Головного Уряду д-ра Ярослава Падоха, секретаря Комісії для Старших Союзовців, відчитати пропозиції рекомендацій цієї Комісії.

РЕКОМЕНДАЦІЇ КОМІСІЇ ДЛЯ СТАРШИХ СОЮЗОВЦІВ

1. Провірити можливости, правні і фінансові, для збудування одного, чи більше, домів для старших членів УНСоюзу і можливо скоро приступити до будови першого, взірцевого дому. Такі будинки, на кошт уряду й заходами УНСоюзу, повинні постати в усіх більших осередках членства УНСоюзу.

2. Подбати про заснування цвинтаря в Кергонксоні, або у найближчому сусідстві, чи то на ґрунті УНСоюзу, чи окремім набутім на це ґрунті.

3. Пропаґувати серед членства УНСоюзу, зокрема серед самітників, записи свого майна на народні цілі, а у випадку заснування Фонду Допомоги Старшим Членам УНСоюзу, на цей Фонд, який в потребі повинен бути зачартерований.

4. Зорганізувати пізною осінню цього року з'їзд старших членів УНСоюзу на „Союзівці" для доварисько̄ї зустрічі і для застанови над потребами старших членів УНСоюзу та способами і засобами їх заспокоєння.

Степан Куропась — голова
Марія Чучман — заступниця
Ярослав Падох — секретар
Роман Слободян
Іван Іванчук
Володимир Дідик

Пропоновані рекомендації Комісії для Старших Союзовців піддержав головний радний інж. Анатолій Дорошенко, після чого заступник головного предсідника д-р Іван Флис ствердив, що немає зголошень до дискусії і піддав пропозицію під голосування. Пропоновані рекомендації Комісії для Старших Союзовців прийнято одноголосно.

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис представив приявних на залі нарад: голову Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в Чікаго Михайла Ольшанського, голову Окружного Комітету Відділів УНСоюзу з Рочестеру Василя Гуссара з дружиною, союзового діяча з Рочестеру Константина Шевчука з дружиною і архітекта інж. Юліяна Ястремського, якого він попросив подати докладніші інформації про будинок УНСоюзу.

Інж. Юліян Ястремський: Здається це вже четвертий раз виступаю перед вами. Пригадую собі, що перший раз, чи може другий, я згадував вам про справу скали. Тоді теж інформував я вас про помірковані кошти будови і про те, що до коштів будови звичайно добавляється 10 до 15 відсотків, коли брати до уваги початковий контракт і кінцевий кошт будови. До початкових коштів будови дійшли кошти усунення скали, які ми обчисляємо на 238,000 дол. Коли б не було додаткових коштів, будинок коштував би нас 10,116,000 дол. Але вже в часі будови ми змінили наші пляни і дещо додали за ціну 133,000 дол., тому кошт будови підвищено до 10,249,000 дол. Разом із додатковими коштами пристосування винайомлених поверхів до потреб льокаторів нас коштує вже будинок 10,741,412 дол., а ще остало до заплати контракторові 285,000 дол., в яких є сума 50,000 дол., що її здержано контракторові до часу викінчення певних робіт і поправок. Контрактор поставив вимогу доплатити йому до цієї контрактової ціни із змінами, на які ми погодилися, ще понад 750,000 дол., тоді коли ми не бачимо оправдання на таку доплату, коли спізнення будови і цим самим підвишка цін та платень були його власною виною, за вимком трьох і пів місяця, що їх

він потребував додатково на усунення скали. Будинок мав бути закінчений в червні 1972 року, а з додатком трьох і пів місяця це мало бути в жовтні 1972 року. Тим часом контрактор затягнув будову і закінчив її щойно в березні 1974 року, тобто 19 місяців пізніше. Навіть, коли взяти до уваги страйк робітників фабрик елевесторів, то контрактор припізнив кінець будови на 9 місяців. Тому ми оспорюємо цю підвишку в ціні будови та передали справу Арбітражній Комісії.

Сам будинок має гарний вигляд і це нас всіх радує. Він практичний, що можна було вже потвердити при влаштовуванні бюр льокаторів. Ціною він не є дешевим будинком, але і не є люксусовим, ані спеціяльно дорогим. Такий будинок в Ню Йорку коштував би по 42 до 45 дол. за побудову кожної квадратової стопи, а ми наш будинок побудували за ціну 33 до 35 дол. за квадратову стопу. Це є дуже гарний будинок і він надається на Головну Канцелярію УНСоюзу та на інші бюрові приміщення. Тепер у цей переходовий час, як бачимо, всі будинки на бюра терплять кризу. Але це йнаш будинок притягне до себе льокаторів першої кляси і тоді він за 15-20 років буде повністю заплачений чиншом, а Союзові залишиться реальність і приміщення на Головну Канцелярію і „Свободу".' Коли все буде в порядку, я буду радіти з вами, що я причинився до того досягнення не тільки УНСоюзу, але і всіх українців.

В дискусії, яка вив'язалася над інформаціями інж. Юліяна Ястремського, взяли участь головний радний Андрій Джула, голова Головної Контрольної Комісії мгр Іван Геврик, головний радний д-р Богдан Футей і почесний член д-р Ярослав Падох. Порушено справи коштів усунення скали і спізненого ствердження цієї скали, нових машин „Свободи" і пляну перенесення видавництва до нового будинку та інсталяції світла і взагалі електрики на поверхах призначених для „Свободи". На ці питання подав виясчення інж. Юліян Ястремський.

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис поінформував, що Фінансова Комісія потребуватиме на свій звіт три або і чотири години, тому до цього звіту приступить Головний Уряд завтра вранці. Він представив і привітав приявних на залі: дружину головного предсідника Марію Лисогір, дружину головного директора на Канаду Марію Юзик, дружину архітекта інж. Юліяна Ястремського, дружину головного секретаря Неонілю Сохан, славного балетмайстра Василя Авраменка, редактора „Українського Тижневика" Зенона Снилика та секретарку 178 Відділу УНСоюзу з Менчестер, Ню Гемпшир, Марію Беднарчик.

Головний редактор Антін Драган поінформував, що пропоновану резолюцію конґресмена Флада про проголошення 22-го січня Днем Української Незалежности піддержали вже 14 конґресменів. Така резолюція зобов'язувала б святкувати цей День Української Незалежности щороку. Тому він запропонував і його пропозицію одобрено одноголосно, щб вислати від Головного Уряду телеграму із піддержкою резолюції конґресмена Флада.

Почесний член Головного Уряду інж. Степан Куропась повідомив, що бенкет для учасників цього річного засідання, як і запрошених гостей, почнеться цього ж вечора о год. 7:30 веч.

На цьому заступники головного предсідника д-р Іван Флис закрив наради цієї сесії і заповів, що чергова сесія річного засідання Головного Уряду почнеться завтра ранком о год. 9:30.

Восьма (рання) сесія

(П'ятн ця, 23-го травня 1975)

Цю восьму сесію річного засідання Головного Уряду УНС відкрив о годині 9:40 ранком головний предсідник Йосип Лисогір та попросив до звіту Фінансової Комісії мгра Івана Винника.

ЗВІТ ФІНАНСОВОЇ КОМІСІЇ

Головний контролер мґр Іван Винник: Фінасова Комісія працювала в такому складі: Іван Винник, д-р Богдан Гнатюк, д-р Іван Флис, мґр Іван Геврик, інж. Іван Ващук, мґр Уляна Дячук і головний предсідник Йосип Лисогір. Фінансова Комісія відбула два засідання, на яких обговорила докладно всі цифри на підставі приходів і розходів з минулого року та включила всі пропозиції, що їх предложили Фінасовій Комісії поодинокі комісії. Великих змін не передбачуємо, бо не можемо з певністю твердити, що такі мають бути приходи, а такі видатки. Тому дуже просимо над цими справами довго не дискутувати, тому що у пропозиції бюджету мало може бути змін. Звертаю увагу власне тільки на такі позиції, що їх ми могли б змінити, а саме цифри про публікації. Новообраному членсві Головного Екзекутивного Комітету ми пропонуємо, згідно з ухвалою Конвенції, підвищити платню із 15,000 на дол. на 17,000 дол. річно, тобто на 2,000 дол. Відносно видатків на Канаду належиться тут виянення, що цифри, які подало Канадійське Представництво, є частинно включені в організаційні видатки, як платні організаторів, пропаґанда, оголошення і т. п. На Канадійську Канцелярію призначили ми 3,000 дол., бо мова про пів року 1975, а в річному відношенні це буде сума 6,000 дол. Всі пропозиції Канадійського Представництва ми взяли до уваги і вони включені в різні позиції. В загальному ми передбачуємо в пропонованому бюджеті 5,539,500 дол. приходів та 4,895,-600 дол. розходів, так що остала б надвишка в сумі 643,900 долярів.

Коли мова про дотації з Народного Фонду, мушу ствердити, що ми отримали масу письм. Як би ми хотіли всіх обділити, нам було б потрібно 100,000 дол., а ми маємо тільки 12,000 дол. Коли б ви хотіли щось у пропонованих дотаціях міняти, просимо пам'ятати, що тоді треба було б, щоб когось додати, когось другого викинути, або, щоб комусь збільшити дотацію, треба б комусь іншому плановану дотацію зменшити. Ми брали під увагу, що Український Народний Союз є центральною організацією і він повинен признавати дотації тільки центральним установам. Бо, коли б ми хотіли обділити цілий ряд льокальних організацій, то наш бюджет цього не витримав би. Багато організацій та осіб вносили подання про дотації на видання книжок. В минулому ми робили такі спроби, але так траплялося, що потім такої запланованої книжки ніхто не бачив, а дотації були признані. Наша постанова іде в тому напрямку, що ми є згідні дати відповідну дотацію, або закупити певне число книжок, коли видавці здадуть таку книжку до друку. Ми маємо пропозицію в дотації в сумі 500.00 дол. на видання Українського Історичного Товариства „Історія Української Іміґрації в Америці". Коли видавці приступлят до друку цієї книжки, ми зможемо виплатити їм призначену на це суму.

Над пропонованим бюджетом і дотаціями з Народного Фонду вив'язалася дискусія. Головний радний Євген Репета звернув увагу, що, на його думку, призначено замалу суму в бюджеті на організаційні справи, на що одержав виясчення від головного касира Уляни Дячук, головного секретаря Володимира Сохана і головного контролера мгра Івана Винника, що в багатьох позиціях видатків не можна було ділити Організаційного Відділу від інших, що такі видатки показані разом, та що в працях в Головній Канцелярії ще важче розділити, які праці належать до Організаційного, а які до інших Відділів. Головний контролер мгр Іван Винник заявив, що в черговому проєкті бюджету, коли б собі цього бажав Головний Уряд, буде можна зробити таку спробу відділити видатки Організаційного Відділу від інших у всіх можливих позиціях, але цим разом це вже не є можливим, бо бюджет вже приготований так як є предложений до затвердження.

В дискусії над пропонованими дотаціями взяли участь: Іван Одежинський, д-р Ярослав Падох, інж. Мирослав Кальба, інж. Анатолій Дорошенко, мґр Іван Геврик, сен. Павло Юзик, Євген Іванців, д-р Богдан Гнатюк, Володимир Сохан, ред. Антін Драган, д-р Іван Флис, д-р Богдан Футей і Марія Душник.

На всі запити і завваги подав виясчення в імені Фінансової Комісії мґр Іван Винник. На пропозицію головного радного інж. Мирослава Кальби, що її піддержала заступниця головного предсідника Марія Душник, вирішено голосами 17 за і 4 проти включити в список дотацій суму 500 дол. на Український Вільний Університет.

Внесок головного радного Івана Одежинського признати дотацію на місцеву українську католицьку церкву, що її саме побудовано в Керґонксоні, відкинено голосами 14 проти і 2 за після вислухання голосів, що така дотація була б признана на льокальну церкву і це було б незгідне зі становищем Фінансової Комісії відносно ряду інших подань на льокальні цілі. Тоді на пропозицію головного касира мґр Уляни Дячук вирішено перевести серед членів Головного Уряду збірку їхніх особистих пожертв на місцеву ново-збудовану церкву.

Закривши дискусію, головний предсідник Йосип Лисогір піддав під голосування пропонований бюджет та список дотацій з Народного Фонду УНСоюзу, які прийнято одноголосно в наступному тексті:

ПРЕЛІМІНАР БЮДЖЕТУ НА 1975 РІК:

ПРИБУТКИ:

1. Членські вкладки:		
Життєве забезпечення	$	2,870,000.00
Забезпечення від випадків		75,000.00
Фонд Братський		8,000.00
Разом — членські вкладки	$	3,025,000.00
2. Відсотки:		
Від бондів		1,170,000.00
Від гіпотечних позичок		315,000.00
Від членських позичок		21,000.00
Від уділів		15,000.00
Від банкових конт		2,000.00
Разом — відсотки	$	1,523,000.00
3. Різні впливи:		
Фонд Сирітський		13,000.00
Фонд Наглої Потреби		3,500.00
„Свобода"		520,000.00
„Союзівка"		370.000.00
Чинші від реальностей		75,000.00
Амортизація і зиск з продажі інвестицій		5,000.00
Різні впливи		5,000.00
Разом — різні прибутки		991,500.00
Разом — всі прибутки:	$	5,539,500.00

ВИДАТКИ:

1. Виплати грамот:		
Виплати дозрілих вивінувальних грамот		840,000.00
Посмертні виплати		780,000.00
Випмати від випадків (АДД)		20,000.00
Подвійне забезпечення		5,000.00
Грошеві звороти		240,000.00
Забезпечення батьків дітей		5,000.00
Разом — виплати грамот	$	1,890,000.00
Дивіденда		487,000.00
Фонд Сирітський		10,000.00
2. Кошти адміністрації:		
Платні:		
Головних урядовців		77,000.00
Працівників		243,000.00
Разом:	$	320,000.00
Забезпечення:		
Пенсійний фонд		75,000.00
Хворобове		17,000.00
Від каліцтва		5,000.00
Групове		9,000.00
Соц. і від безробіття		25,000.00
Відправа працівників		10,000.00
Разом	$	141,000.00
Разом кошти адміністрації	$	141,000.00
Різні канцелярійні видатки:		
Друки і канцелярійні прибори		38,000.00
Пошта		14,000.00
Телефон		10,000.00
Забезпечення		3,000.00
Винайм машин		10,000.00
Канадійські Корпораційні податки		39,000.00
Канадійська Канцелярія		3,000.00
Актюарія		8,500.00
Разом канцелярійні видатки	$	125,500.00
Організаційні видатки:		
Оголошення і друки		24,000.00
Лік. бадання нових членів і гол. лікаря		8,000.00
Винагорода відділових організаторів		75,000.00
Винагорода обласних організаторів		25,000.00
Секретарська винагорода		272,000.00
Винагорода предсідників і касирів		2,000.00
Кошти подорожей обласних організаторів		17,000.00
Обласні засідання		2,000.00
Разом — Організаційні видатки	$	425,000.00
Кошти річного засідання		18,000.00
Кошти контролі		7,000.00
Разом — кошти	$	25,000.00
Кошти репрезентацій		25,000.00
„Свобода" — орган		290,000.00
Виплати друкарні		520,000.00
Виплати „Союзівки"		355,000.00
Виплати на реальностях		30,000.00
Комісії:		
Стипендійна		15,000.00
Спортова		6,000.00
Молоді		1,000.00
Жіноча		1,000.00
Канадська		1,000.00
Фінансова		1,000.00
Старших Союзовців		100.00
Разом — Комісії	$	25,100.00
Допомоги і пожертви		35,000.00
Дотації організаціям		12,000.00
З Фонду Наглої Потреби		5,000.00
Разом — допомоги і дотації	$	52,000.00
Різні виплати		30,000.00
Інвестиційні видатки:		
Втрати на гіпотечних позичках		45,000.00
Втрати при продажі бондів		15,000.00
Амортизація		20,000.00
Разом:	$	80,000.00
Конвенція (одна четверта)		65,000.00
Разом — видатки:	$	4,895,600.00
Сподівана надвишка		643,400.00
РАЗОМ — ВИДАТКИ	$	5,539,500.00

ДОТАЦІЇ З НАРОДНОГО ФОНДУ УНС

1. Світовий Конґрес Вільних Українців — СКВУ	$ 2,000
2. Український Конґресовий Ком. Америки — УККА	2,000
3. Комітет Українців Канади — КУК	300
4. Українська Католицька Церква — УКЦ	500
5. Консисторія Української Православної Церкви — УПЦ	500
6. Наукове Товариство Шевченка — НТШ	500
7. Українська Вільна Академія Наук — УВАН	500
8. Наукове Товариство Шевченка Канади — НТШК	250
9. Українська Вільна Академія Наук Канади — УВАНК	250
10. Союз Українських Студентських Товариств Америки — СУСТА	300
11. Союз Українських Студентів Канади — СУСК	150
12. Союз Українок Америки — Музей	250
13. Українське Історичне Т-во — УІТ (умовне)	500
14. Українська Капеля Бандуристів Америки	100
15. Пам'ятник Тарасові Шевченкові в Параґваї	100
16. Пам'ятник Лесі Українці в Канаді	100
17. Спілка Української Молоді Америки — СУМА	500
18. Пласт, Організація Української Молоді в ЗСА	500
19. Молодь Української Національности — МУН Америка	200
20. Об'єднання Демократичної Української Молоді — ОДУМ	2000
21. Пласт, Організація Української Молоді в Канаді	150
22. Спілка Української Молоді Канади — СУМК	150
23. Об'єднання Демократичної Української Молоді Канади	150
24. Молодь Українського Національного Об'єднання — Канада	150
25. Студії Українознавства на Пенсильвенійському Університеті	250
26. Комітет 200-ліття Америки і 100-ліття Укр. Пос.	1,000
27. Український Вільний Університет — УВУ	500
Разом:	**$ 12,000**

Головний предсідник Йосип Лисогір попросив до слова головного контролера мґра Івана Винника, який від імені Фінансової Комісії відчитав наступні пропозиції резолюцій:

(Продовження буде)

„Міжнародний обрій та українська справа" – панель ООЧСУ в Пассейку

Темами доповідей панелю, влаштованого 7-им Відділом ООЧСУ 22-го лютого ц.р. в Українській Централі в Пассейку, були: „Перспективи розвитку міжнародної ситуації та положення України" (мґр В. Микула), „Потреби всеукраїнської єдности та можливости консолідації політичних партій" (ред. В. Левенець) та „Українська думка серед нескорених в Україні" (д-р В. Савчак).

Відкриваючи панель, голова Відділу ООЧСУ д-р Мирослав Бих привітав на залі коло 150 осіб та представивши панелістів, подав короткі дані про їхню політичну і громадську діяльність.

Модератор Теодор Олещук попросив до слова мґра В. Микулу. Прелеґент подав вичерпну аналізу міжнародних відносин політичного і економічного життя, починаючи від закінчення Другої світової війни до наших днів. Творення Західнього і Східнього блоків, їх відосередні тенденції — розпад колоніяльних імперій на Заході, третій бльок, створений країнами, що відпали від метрополій, а на Сході — процес розколу монолітности совєтського впливу в процесі активізації національних інтересів країн. Вихід на міжнародну арену нової потуги — комуністичного Китаю. Втрата панівного значення, як політичного центру світу, Західньою Европою, розпади західніх союзів та послаблення НАТО. Конфлікт на Близькому та Середньому Сході. Жидівсько-арабський конфлікт та роля Москви в ньому. Стан сільсько-господарської продукції СССР, як наслідок низької продуктивности централізованої соціялістичної системи та малопродуктивність колгоспної системи — ось в загальних рисах питання, обговорювані прелеґентом, який перейшов далі до міжнародних конфліктних ситуацій, зокрема, політики детанту, суперництва між Китаєм і Совєтською Росією за панівну ролю в комуністичному світі; зростання національних рухів і тенденцій у народів світу, і на тлі міжнародної ситуації — українська проблема, ускладнена політикою детанту, а зокрема після Гельсінкської угоди.

Орієнтацію на червоний Китай, ідеологічні позиції якого є ворожими для нас, доповідач вважає нереальною фантазією, хоч не виключає зудару між Пекіном і Москвою. Українська справа на світовій арені може виграти в наслідок припинення детанту, але на це покищо немає виглядів, тому, на думку доповідача, перед нами ще довгий і тяжкий шлях боротьби в напрямі підготови національної і соціяльної революцій та творення підбудови власної сили.

Прелеґент передбачає неприятність обставин в найближчому чвертьсторіччі з огляду на зменшення економічної ваги України відносно Росії, зобумовлене концентрацією розвитку промисловости в Сибіру та інших східніх частинах СССР. Мінеральні ресурси України вичерпуються інтенсивною експлуатацією їх Москвою і експортом руди до сателітніх країн. Проте, прелеґент вбачає можливість приходу до влади в СССР нового покоління менше доґматичних, свідомих недоліків совєтської системи, партійних бюрократів, що може принести певну полегшу українському народові. Надійною є і можливість відродження націоналістичних тенденцій в Україні 20-х і 30-х років. Тому українці, наголосив мґр Микула, мусять пильно слідкувати за розвитком міжнародних подій, вживати відповідну тактику в боротьбі за українські національні інтереси.

Черговий доповідач ред. В. Левенець підкреслив загострення потреби української національної єдности, як у зв'язку з ростом „нескорености" на рідних землях, так і для успішної протидії зорганізованій інтенсивній акції всіх російських партій і угруповань на еміґрації, що зросла з появою апостолів „федерації" і „непередрішенства" — російських дисидентів.

Переслухування Комісії ім. Сахарова і засідання Европейського Парляменту були доказом того, що навіть успішні на цьому відтинку дії організацій типу АБН недостатні на довшу мету. Прелеґент сказав, що до об'єднання можна дійти основною ревізією практичного підходу до оцінок політичних явищ, що вимагає відмовлення від певних амбіцій деяких менших партій. Доцільність консолідації українських політичних сил залежатиме від того, чи УНРада зробить кроки в напрямку реорганізації внутрішньої структури, наслідком чого політичні сили з численним членством мали б в УНРаді відповідну кількість голосів. Консолідація буде доцільною, коли вона здійснюватиметься на ідейній і програмовій базі, як того добивається і добивався провід ОУНр ще від часів сл.п. Степана Бандери; другою передумовою доцільности консолідації є вироблення спільної національно-визвольної стратегії та програми дій зі силами, ідейно вірними безкомпромісовій боротьбі за державну незалежність. Натомість, вважає прелеґент шкідливою консолідацію механічного порядку, а зокрема, — з політичними групами, що тяжать до совєтофільських чи федералістичних позицій, чи скеровують своє орієнтування на уроєну лібералізацію совєтського режиму, — така консолідація привела б до ще більшого хаосу в українському політичному житті. Хоч існують розбіжності щодо інституційної форми консолідації (є голоси за СКВУ, ЗП УГВР, за створення нового середовища), на думку доповідача, таким центром могла б бути УНРада, як леґітимний носій історичної традиції.

Закінчуючи свою доповідь, ред. Левенець ще раз підкреслив вагу і загострену потребу дій з'єднаним фронтом, бо тільки такими діями ми зможемо дати велику наснагу і допомогу нашим нескореним в Україні.

Останній панеліст д-р В. Савчак в зв'язку з появою в пресі його статті „Політична думка серед нескорених в Україні", обмежився коротким перебігом цієї теми, зупинившись докладно над темою російських дисидентів на Заході. Прелеґент на початку доповіді пригадав відомий з 1961 року процес сімох т.зв. юристів в Україні, контроверсійну заяву Дзюби, в якій він відмовився від називання себе націоналістом, та відповідь на неї Валентина Мороза в есею „Серед снігів".

Далі доповідач підкреслив виразно ідеологічного характеру різницю між шістьма першими та 7-8 числами підпільного „Українського Вісника": заміна термінології „радянський" на „совєтський", КДБ — на КГБ і т.под., та заяву, що журнал „...займатиме чітко окреслену політичну позицію з провідним безкомпромісовим антиколоніяльним напрямком". Докладніше об говорив прелеґент лист Миколи Руденка до Леоніда Брежнєва, в якому автор листа піддає під сумнів основи самого марксизму.

В другій частині своєї доповіді д-р Савчак сконцентрував увагу на одному аспекті російських дисидентів — їх ставлення до національних проблем неросійських народів СССР, в якому прелеґент вбачає подивигідну тяглість і подібність між всіма ними. Саме цей аспект російські дисиденти промовчують як В. Чалідзе, І. Шафаревич, В. Борисов, Р. Медведєв, чи навіть твори А. Солженіцина, не знаходимо ні одної статті з серйозним обговоренням національних проблем народів СССР. Деякі з них, як наприклад, Чалідзе, признаючи наявність націоналізму у неросійських народів та шовінізму у росіян, проте поспішають із запевненням, що ніякої окремої національности, як такої не переслідується. Заключення Чалідзе до певної міри ще можна пояснити браком обізнаности з проявами дискримінації автохтонного населення в неросійських республіках, проте зовсім під іншим кутом треба розглядати твори А. Солженіцина, чи І. Шафаревича. Солженіцин в статті „Раскаяніє і самоограничєніє" пише про необхідність каяття росіян за кривдження інших народів та про „самообмеження" російської держави до „істінно русскіх" теренів, проте дисидент промовчує кривди України, від Переяслава починаючи до наших днів. Між російськими дисидентами, сказав далі доповідач, існують розбіжності ідей і напрямків, одначе спостерігається згідність у ставленні до національних проблем та спрощеність пояснення існування цих проблем ідеологією, а не російським імперіялізмом, бо їх ціллю є забереження імперії. Власне тому І. Шафаревич приходить до висновку, що теорія рісійського колоніялізму не тільки несправедлива, але й помилкова.

Д-р Савчак згадав англійського історика Сітона Ватсона, який у своїй книжці „Новий імперіялізм", окреслюючи різницю між західнім і російським імперіялізмами, вбачає її в тому, що крім економічного визиску, для російського — характерна русифікація, скерована на редукування всіх підкорених Росією народів до спільного знаменника. Тому українці — сказав д-р Савчак — не сміють послаблювати своєї боротьби проти російського колоніялізму, який вбиває в Україні не тільки її матірню мову, але й стирає історичну пам'ять українського народу.

Після закінчення промов д-р М. Бих подякував прелеґентам за високий рівень доповідей, а модератор п. Олещук відкрив дискусію, в якій приймали участь: Кравчук, Марченко, Петришин та інші, обговорюючи як питання, порушені в доповідях панелістів, так і заторкуючи нові. Після закриття дискусії, п. Олещук в короткому заключному слові підкреслив важливість утримання зв'язку з нескореною Україною, сказавши, що ми не сміємо задовольнятися осягненими успіхами, а навпаки, ще більше розгорнути діяльність за звільнення всього українського народу.

Співом „Не пора" закінчено панель.

Тамара Кардашинець

Список жертводавців на Фонд УВУ

Управа Фундації Українського Вільного Університету подає до відома список жертводавців на фонд УВУ.

Зеновій Юрків, Пассейк — 500 дол.; по 250 дол. — д-р Евген Грабарчук, Натлі (здекл. 1,000 дол.), Василь Кий, д-р Б. Корчмарик, Тренгон — збірка 205.00, д-р Іванна Ратич, Едісон — 200 дол.; Українське Лікарське Т-во, Мериленд — 150 дол. Остап Захарків, Оук Парк, Міч. — 110 дол.; по 100 дол. — д-р Мирослав Прокоп, Ню Йорк, Павло Бабяк, Іван Кузь, Пассейк, В. Буцяк, І. Возняк, Мек Кіс Рак, д-р Ілля Андрусяк, Детройт, д-р Юрій Розгін, Стерлінґ Гтс., Сергій Омельченко, Вал. Лейк, Рой Сепел, Дірнборн, Микола Швед, Детройт, Іван Петруска, Трой, Михайло Петруско, Фразер, Федір Федоренко, Трой, Український Золотий Хрест, Відділ 14, Детройт, Филип Місіонґ, Левонія, д-р Михайло і Стефанія Стефанів, Натлі, мґр Іван Костюк, Трентон, д-р Богдана Салабан, Боффало, д-р Евген Федоренко, Марріс Плейн, „Тризуб"—Ощадностева Каса, Нюарк, Анна Дубас, Нюарк, Надя Кух, С. Орендж, д-р Роман Ричок, Мейплвуд, Володимир Псуй, Ірвінгтон; 75 дол. — п. Дорошенко; 60 дол. — Петро Симоненко, Трой; по 50 дол. — Петро Дармограй, Микола Кохан, Ольга Бурбак, д-р Т. Крупа, о. Вигдан Зелехівський, Ярослав і Леся Ткач, Іван Галій, Український Музичний Інститут — Нюарк, д-р Евген Котик, Юліян Мусаковський; по 25 дол. — Василь Марущак, Іван Лакуста, Іван Ровенчук, Е. Рокіскі, проф. Ярослав Лабка. Михайло і Юлія Добош; 30 дол. — Дмитро Сенюх.

Всім В. Ш. Жертводавцям висловлюємо найщирішу подяку. Чергові пожертви просимо пересилати на адресу: Ukrainian Free University Foundation, Inc. 240 Hope Avenue Passaic, New Jersey, 07055.

ХОР „ПРОМЕТЕЙ" ВИСТУПИТЬ В ЧІКАҐО

Чікаґо, Ілл. — В суботу, 3-го квітня ц.р. о год. 7-й вечора в залі Школи Шопена, 2440 Вест Райс вулиця, відбудеться тут концерт чоловічого хору „Прометей" з Філядельфії під дириґентурою Михайла Длябоги і при співучасті оперової співачки Марти Кокольської - Мусійчук з Ню Йорку; акомпаньямент — Галя Мазурок. Концерт відбуватиметься під патронатом Відділу УККА.

Баль Українських Інженерів у Філядельфії

Дебютантки Балю Інженерів у Філядельфії. Перший ряд зліва: Роксоляна Чорпіта і Михайло Тарнавський, Адріяна Майборода і Олександер Процюк, Марта Копаниця і Роман Кнігініцький, інж. Роман Андрейчик, аранжер Балю, п-ні Іванна Білик, дружина голови Відділу ТУІА, п-ні Наталія Даниленко, майстер церемонії презентації дебютанток, п-нна Галина Мазурок, піяністка, д-р Олександер Білик, голова Відділу ТУІА, Христина Ракоча і Павло Гурський, Наталія Завадовська і Сергій Ковальчук, Арета Сіра і Зенон Фаріон. Другий ряд зліва: Наталка Лучанко і Аскольд Бук, Наталка Білик і Роман Соробей, Роксоляна Горбова і Юрко Трипупенко, Мотря Бойко і Нестор Максимович, Віра Борис і Осип Гомик, Наталія Куйдич і Маркіян Слободян, Тетяна Німилович і Юрій Білик, Іра Ленко та Микола Брозда.

Фото — „Мева"

Цьогорічний Баль Інженерів, що відбувся 7-го лютого в залях Шератон Готелі у Філядельфії, мав особливий характер і вийняткове оригінальну програму. Тому велика кількість гостей (біля 600 осіб) з старшого і молодшого поколінь, заповнила по береги прекрасну, велику балеву залю згаданого готелю і забавлялись при звуках знаменитої оркестри „Темпо" Іринея Коваля, до 3-ої год. ночі. Між гостями, можна було побачити багато визначних осіб різного віку та професій з таких далеких міст, як Детройт, Бостон, Ню Йорк, Вашінґтон, а навіть із відданого Торонта.

Тому, що Баль відбувся у Ювілейному Році 200-річчя Американської Незалежности і 100-річчя Українського Поселення в ЗСА, місцева телевізійна сітка 10-те русло, та радіо, вислали свою численну екіпу в числі 9 осіб, щоб зробити відповідні знимки, які увійдуть у спеціяльний фільм про життя українців у Філядельфії. Згадані фоторепортери працювали запопадливо протягом цілого Балю, — не перешкоджаючи нікому добре забавлятися в атмосфері безжурности і розваги.

Баль Інженерів розпочато Бенкетом, що його попередив одногодинний коктейл о год. 6-ій вечора, під час якого члени Балевого комітету гостили спеціяльно запрошених гостей та репортерів напитком і перекускою. Це дало змогу американським пресовим і телевізійним звітодавцям безпосередньо познайомитися з українським середовищем.

Програму Бенкету відкрив і нею проводив усім нам знаний, люблений і шанований д-р Олександер Білик, голова місцевого Відділу ТУІА. З притаманною йому ельоквентністю і дотепом він привітав гостей і представив згаданих вже репортерів, та цілий ряд визначних американських гостей, між ними і українських — Шанковського та інж. Дмитра Кузика.

Опісля відбулася мистецька програма, виконавцями якої були: солістка Нюйоркської Міської Опери, Марта Кокольська-Мосійчук і тенор, член Філядельфійського Відділу ТУІА, інж. Богдан Чаплинський. Фортепіяновий акомпаньямент спочив у руках Галини Мазурок. Прекрасне виконання пісень таких визначних композиторів, як Гуно, Верді, Пучіні, Аркаса, Гулака-Артемовського, Грудина, Соневицького, Балтаровича та інших, зачаровувало присутніх, за що виконавці одержували довготривалі апплявзи та компліменти.

Опісля почалася танкова забава — Баль, яким проводив, представлений головою Відділу, д-ром О. Біликом, симпатичний аранжер інж. Роман Андрейчик. Танки чергувалися. Сантиментальні вальси і танґо мінялись з темпераментним фокстротом або румбою. Десь біля 11-ої год. вечора, почалась атракційна точка Балю — презентація дебютанток. Команду функцію в цій параді знаменито виконала Наталя Даниленко. 14 гарних і репрезентативних панянок зі своїми ескортами, переважно студентами високих шкіл, стали атракцією балевої авдиторії. Їхні імена подані під загальною знимкою. Серед дебютанток було 11 пластунок, з них 7 „пластунок — вірлиць".

Від імени Т-ва Українських Інженерів, дебютанток привітав словом д-р О. Білик, голова Т-ва, а саму презентацію провела Наталя Даниленко під звуки маршу фортепіянового акомпаніяменту п-нни Г. Мазурок. Завершеням презентації було офіційне удекорування кожної дебютантки відповідно прикрашеною лентою з написом Баль Українських Інженерів 1976, що його ефектовно доконали голова Відділу д-р Олександер Білик та його дружина Іванна. Після того, аранжер інж. Р. Андрейчик зааранжував дуже гарно вальс дебютанток, до них долучились їхні батьки, а опісля усі гості, з подавляючою перевагою молоді.

Основуючись на опінії присутніх, треба ствердити, що це був один з кращих Балів Інженерів у Філядельфії. До цього у великій мірі причинились оркестра, виконавці мистецької програми, а передусім невтомні зусилля Балевого комітету, до якого входили: д-р О. Білик — голова, д-р Л. Заїка, інженери Р. Андрейчик, М. Білас, М. Борецький, Р. Булик, І. Даниленко, Ю. Данилів, Е. Филипович, М. Ковальчук, Р. Левицький та Ю. Мацьків.

Немає сумніву, що Баль Інженерів є одною з найкращих розвагових імпрез у Філядельфії, яка приманює до себе велике число гостей навіть із найдалі висунених осередків українського поселення, серед них багато молоді і поважне число наших, як теж і американських особистостей. Як відомо, чистий прибуток з Балю призначено на різного роду дотації та стипендії для української студіюючої молоді. Нам здається, що саме ця благородна ціль, є оцим магнетом, що притягає до себе так багато гостей на Баль Інженерів у Філядельфії кожного року.

Ф. Є.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСОЮЗУ!

Напередодні виставки картин Марти Навроцької-Гідей

Влаштовувані щорічно виставки Дитячої творчости 64-тим Відділом СУА в Ню Йорку перепустили вже велике число молодих учасників. Одною з них була Марта Навроцька, яка перший раз зарепрезентувала свої експонати на Дитячій Виставці в 1966 р. Слідкуючи за учасниками тієї виставки можна було зразу завважити, що Марта відрізняється від загалу дітвори, з яких багато „творили" на бажання батьків чи під натиском учителів. В противенстві до більшости Марта живо інтересувалася виставкою, а її блискучі чорні очі перескакували з одного експонату на другий з великим зацікавленням та щирим дитячим захопленням. Обсервуючи її, легко було передбачати, що в малій рухливій дівчинці скривається майбутня артистка.

На 12-му році життя Марта почала вчитися рисунку і малярства у відомої мисткині Людмили Морозової, а рік пізніше, на підставі успішного вступного іспиту, була прийнята до престижевої середньої школи Мюзік енд Арт, де крім академічної освіти вивчала основи малярства. Закінчивши середню школу, поступила до Квінс Коледж і там продовжувала мистецькі студії. У програму навчання входили: рисунок, 2 і 3 вимірні композиції (дізайнс), малювання, каліґрафія, кераміка, графіка і скульптура. Ця вичерпна програма дала Марті дуже добру нагоду запізнатися з різнородними малярськими техніками, щоби вибрати ділянку, яка найбільше її цікавить та відповідає її мистецьким уподобанням.

Літом 1973 р. Марта відбула курси шовкодруку (сілк скрін) в Парсонс Скул оф Дізайн в Ню Йорку, що дало їй поштовх до експериментування в ґрафіці. Два роки пізніше вона продовжувала студії у артистки Діяни Карол, а опісля у другого нюйоркського мистця Клинтона Гілла, поглиблюючи своє знання в ділянці графіки, яка на думку Марти дає необмежені можливості в мистецькому творенні. В січні 1976 р. вона закінчила коледж, одержавши диплом бакалявра мистецьких наук, та буде продовжувати студії з наміром осягнути ступінь маґістра.

Марта Навроцька брала участь у таких мистецьких виставках: від 1971-75 р. жіночі малярські виставки, влаштовані 64-им Відділом СУА в Ню Йорку, літом 75 р. групова студентська виставка графіки у Квінс Коледж, та виставка українського інституту модерного мистецтва в Чікаґо, Іллиной.

Крім малярських студій Марта ходила до Українського Музичного Інституту, де була ученицею фортепіяно в клясі проф. Меланії Байлової, а від шостого року життя брала активну участь у Пласті. Вона належить до куреня „Спартанки", які горді на успіхи і мистецькі осяги своєї подруги, та доложать усіх зусиль, щоби перша її виставка, яка буде відкрита 28 березня ц. р. в приміщенні Об'єднання Українських Мистців при Другій евеню в Ню Йорку, вдалася якнайкраще.

Виставка буде проходити під протекторатом 64 Відділу СУА, який радіє, що дасть нагоду молодій адептці мистецтва запрезентувати свої твори перед українською громадою, вим паче, що Марта є донею членки-основниці нашого Відділу, п. Христини Навроцької. Ми віримо, що, наслідуючи свою маму, стане у ряди активних Союзянок, та внесе юний запал і нові ідеї, якими сповнена її мистецька душа та молодеча уява.

Марія Даниш

ПОМЕР РОМАН ПЕТРІНА — АКТИВНИЙ ПЛАСТОВИЙ ДІЯЧ

Ню Йорк. — В середу, 24 березня тут, після тяжкої недуги, помер бл.п. п. Роман Петріна, бувший УСС-усус, довголітній член Пласту, організатор українських народних танків, член Пластової корпорації „Молоде Життя", активний громадський діяч і любитель молоді. Покійний походив із Стрия в Західній Україні. Дня похоронів ще не устійнено.

„З ГЛИБИНИ НАШИХ СЕРДЕЦЬ..."

(Закінчення зі стор. 2-ої).

клад, ось ці заяви, що появились у минулому році на сторінках найбільш поширеної американської преси...

З почуттям великої гордости мушу ствердити, що до спонтанної участи української громадськости в обороні українських політв'язнів у рішальній мірі спричинилася наша офіційна й патріотична студентська громада, якій прошу присутніх виявити наше щире признання...

Був би далекий від правди, коли б не згадав, що до того, що всі ми на еміґрації суціль стали кращими і більш толерантними до наших особистих і групових переконань, — спричинилася передусім наша „мовчазна більшість". Як Вам, Леоніде Івановичу, найкраще відомо, така більшість існує в країні, яка сховалася за кабалістичною назвою СССР, ота „мовчазна більшість" у СССР", що має на горлі тісний зашморг. Є „мовчазна більшість" і в Америці, з тією тільки різницею, що її пасок на-вирість і спочиває на череві. Не обійшлася й українська еміґраційна громада без мовчазної більшости, яку дехто не хоче добачити, а дехто праґне зіпхнути на периферії громадського буття, бо, мовляв, у ЗСА Церква відділена від держави, відділімо її і від громади, бо ці ї ми... модники...

Знову, для виявлення правди треба ствердити, що основна частина наших мовчазних" перебуває у лоні наших церков — православної, католицької та інших християнських об'єднань. Ця найбільш численна громада — це оті трударі й безкорисні патріоти, що щедро і від серця віддають свій тяжко запрацьований гріш на всі національні потреби. Ця громада — це основне джерело спроможностей для творчої праці наших наукових установ і організацій, для виховання дітей та на чимало інших цілей, зокрема гуманітарного характеру. Саме ці мовчазні, на протязі всього і тільки кількох років, зложили на оборону українських політичних в'язнів у СССР кількасот тисяч долярів. Ще й сьогодні дехто похапки збирає на це святе діло саме при церквах.

Та нарешті і на щастя, ця більшість наших людей перестає бути мовчазною. Саме вона довела до того, що вже понад 8 років існує і творчо діє Світовий Конґрес Вільних Українців — наша начальна громадська установа поза Україною, яка на чоло своїх завдань поставила служіння українській людині у всіх її потребах як в Україні, так і в діяспорі. Доказом на це залишиться для майбутніх істориків офірна праця Комісії Оборони Прав Людини СКВУ, членом якої і я мав велику честь бути.

Я щасливий, що саме СКВУ репрезентую на цій прівітальній зустрічі з Вами і Вашою Дружиною. Всі ми, що тут зібралися, бажаємо Вам, дорогий Леоніде Івановичу, сил і здоров'я та щоб на шляху Вашого служіння людині й українському народові було якнайменше каміння і терниння, бо й таке буває у т. зв. „вільному світі". Вам же, люба Тетяно Іллівно, бажаємо, щоб бережно корабля, на якому вписано ДОЛЯ, і далі було у Ваших жмуках і міцних руках. Щасти Вам обом у всьому, Боже!

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої).

який у двох числах „Америки" (з 12-го і 13-го грудня 1975) писав „Ще про Чехова й Україну", і який прийшов до висновку, що „з Чехова не чверть - українець із походження, а півчверті". „Хто шукає, той знаходить", — повторимо свое твердження з нашої рецензії на книжку І. Овечка, і так зробив автор книжки, яка мала 8, чи радніше, аж дев'ять рецензій, але деякі рецензенти хвалили Овечка тому, що він анектує Чехова до українців, не знаючи добре цієї проблеми, яку вияснив Б. Романенчук.

Та ми дуже не турбуємося тим, що наші оцінки можуть декому неподобатися, бо знаємо, що велика більшість читачів „Свободи" справедливо оцінює наші статті з постійної рубрики „Про нові видання", як про це свідчать листи до автора цих рядків.

Ось один професор університету писав: „Я хочу Вам сказати, що я високо ціню і ціню Вашу працю, і хай ці слова, пізні і скромні, будуть наявним доказом моєї щирости". Інший письменник, який знає, що автор рецензій відзначив минулого року вісімдесятиріччя, писав: „Нехай Вам Бог Всемогучий дасть ще сили та здоров'я попрацювати ще довгі роки" на літературному полі. Ще інший автор подивляє і дякує рецензентові „за його терпеливість" читати щороку тисячі сторінок книжок, які не завжди бувають цікаві.

Повище признання дають нам сили, поки Бог дозволить, вести рубрику „Про нові видання".

Створено Кураторію Стипендійного Фонду ім. д-ра Михайла Сосновського при УВУ

Дня 6-го березня 1976 р. оформлено Кураторію Стипендійного Фонду ім. Михайла Сосновського із представників студентських, молодечих, суспільно - політичних і наукових установ та організацій, в яких Покійний працював в часі свого короткого життя на різних керівних становищах, і членів родини.

Св. п. д-р М. Сосновський

В часі похоронів передчасно згаслого д-ра М. Сосновського в липні 1975 року найближчі його друзі, за згодою родини, рішили вшанувати його пам'ять створенням постійного стипендійного фонду його імени при Українському Вільному Університеті в Мюнхені. Ціль стипендійного фонду є уділювати кожного року стипендії з процентів фонду для українських студентів і дослідників, яких праці зосереджуються на проблемах сучасної України чи української діяспори. Студії і досліди цих проблем мотивуються тим, що покійний М. Сосновський займався ними у своїй публіцистичній, науковій і політичній праці та уважав, що їх всебічне дослідження є необхідне для плянування ефективної дії нашої спільноти в користь українського і визвольної справи.

Кураторію стипендійного фонду оформлено в слідуючому складі: ЗСА — мґр Євген Гановський, д-р Петро Гой (голова), ред. Ігор Длябога, д-р Василь Калинович, інж. Богдан Кульчицький, д-р Дмитро Штогрин, д-р Микола Чировський; Канада — Андрій Бандера, адв. Юрій Веретельник, д-р Роман Сеньків, пані Оксана Сосновська.

Крім того дорадниками Кураторії з рамени Українського Вільного Університету запрошено ректора УВУ д-ра Володимира Янева і декана факультету права і суспільно - економічних наук, д-ра Зенона Соколюка.

Свипендійний Фонд ім. д-ра Михайла Сосновського складається з пожертв його однодумців, приятелів і членів української громади. Досі зделкаровано і зібрано готівкою: в ЗСА — $3,-886, в Канаді — $2,275. Разом зібрано $6,141.00.

Фундатори, ЗСА: по 500 дол. — д-р Олег і Людмила Волянські; по 250 — д-р Петро і Леся Гой, д-р Василь і Марія Лучків; по 100 — д-р Василь Калинович, Ірена і Роман Вжесневські, І. Королюк, мґр Теодор Вольняник, Іван Вівчар, Иосип і Марія Лисоґір, д-р Володимир Душник, д-р Роман Сеньків, інж. Богдан і Христина Кульчицькі, д-р Богдан і Мирослава Футей і Головна Управа ТУСМ; по 50 — д-р Юліян Ревай (К-ДВ), Стефанія Букшована, А. і М. Шафранюк, дир. Іван Бойко, Степан Кутовий, Віктор Роговський, д-р Лев і Любов Коленські, дир. Ярослав Пастушенко, д-р Володимир Пушкар, д-р Степан Ворох, Президія Ради в Справах Культури при СКВУ, д-р Петро Багданський; по 30 — Ярослав Дячун; по 25 — Квітка Стецюк, інж. Михайло Шпонтак, проф. Галя Клим і Оксана Волчук, Ірена Ільницька, Галина Турчик - Підлуська, д-р Ілля Карапінка, Володимир Псуй; по 20 — Анатоль Домарацький, Нестор Басняк, Василь Вацик, Володимир Викосович, Захарій Івасечко, інж. Євген Бедрій, Людвик Миґаль, інж. Микола Семанишин; по 10 — сот. Лев Футала, Людмила Терещук, Ярослав Балабан; по 5 — Богдан Дацківський, Українське Вільне Козацтво, М. Бекесевич.

На листу ч. 1 зібрали між собою працівники газети „Свобода" і Українського Народного Союзу 187 долярів.

Листа ч. 2 Маямі, Фльорида зібрано: по 100 дол. — Володимир Трач, Микола Ркуш; по 25 — д-р Тершаковець; по 20 — Михайло і Ольга Дрозд, Павло Сергій, Степан і Марія Венгльовські; по 10 Богдан Остап'юк, Ераст М. Дзюбинський, М. Курмань, Иосиф Дрогель, Михайло Бохно, Зенон Питляр, М. Болюх, Ізидор Ярошко; по 5 — Соня Микитин, Михайло Ремац.

Листа ч. 101, Ню Йорк: по 20 дол. — д-р Роман Голіят; по 10 — інж. Нестор Пінковський.

Листа ч. 4, Боффало: по 100 дол. — Анна Федорак; по 20 — Василь Шарван.

Листа ч. 7, Вінніпеґ, Канада: по 50 дол. — Т. О. Гальма; по 20 — Юрій і Віра Бучинський, Василь і Стефанія Гредчин, Іван і Мирослава Паркосевич; по 10 — П. і Н. Вашук, о. П. Романишин, мґр Іван і Ярослава Іванчук, Михайло і Катерина Петришин; по 5 — Михайло Ґемборський, Михайло Баняс, Роман Саведчук, Марійн і Юлія Міхневич; по 3 — Стефанія Бубнюк; по 2 — Мирослав Співак.

Листа ч. 8, Торонто, Канада: по 1000 дол. — Оксана Сосновська; по 500 — д-р Богдан Будурович; по 200 — М. і І. Веретельник; по 100 — П. Микуляк; по 50 — Л. Брикович, Н. Н., Ірена і Роман Веретельник; по 25 — Л. Дольницька, М. Андрухів, П. Баєр; по 20 — Я. Сенишин, В. Булема; по 15 — С. Стасюк; по 10 — мґр І. і М. Кузів, З. Климовська.

Індивідуальні пожертви: д-р Роман Дражньовський — 25 дол., мґр Олександер 20 і д-р Дмитро Бакум — 5.

Збірка продовжується. Виповнені збіркові листи чи індивідуальні пожертви просимо пересилати в Канаді: Sosnowsky Scholarship Fund, Buduchnist Credit Union, 140 Bathurst Str., Toronto, Ontario, Canada (account # 508).

В ЗСА: Sosnowsky Scholarship Fund, Self Reliance (N. Y.), Federal Credit Union, 108 Second Ave., New Yor. 10003 (account No. 6860).

У справі збіркових лист і фундації просимо писати на адресу: Dr. Petro Goy. 101 Second Ave., New York, N. Y. 10003.

Стипендійний фонд щорічно забезпечуватиме одну або більше стипендій. Кураторія фонду повідомить в місяці січні кожного року громаду в українській пресі про суму грошей, призначених на стипендії, реченець подання аплікацій і кваліфікації аплікантів. Кураторія надіється, що цей фонд допоможе молодим адептам суспільних наук глибше вивчати і пізнавати українську проблематику, можливості нашого політично-суспільного росту і тим самим спричиниться до раціонального і ефектовного плянування нашої праці для добра Батьківщини, до чого постійно змагав покійний д-р Михайло Сосновський.

СПОРТ

ВІСТКИ УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ"

„Ч. Січ" — Марітімо С.К.	2:1
„Ч. Січ" — Трентон ЕКСТ. С.К.	1:1
„Ч. Січ" — „Бенфіка" С.К.	1:1

Петерзон 28-го лютого. — Цими 3-ма останніми сімковими змаганнями „Ч. Січ" закінчила цьогорічний зимовий сезон в закритій залі. В усіх згаданих звітових змаганнях „Січовики" відзначалися гарною, швидкою і технічною грою, завдяки якій заслужено здобули 4 точки. На жаль втрачене нашою дружиною в початковій стадії турніру „Ч. Січі" не вдалося наздігнати, у вислід чого наша сімка зайняла тільки 7-ме місце в кінцевому показнику табелі гор. Голі для „Ч. Січі" в цих 3-ох змаганнях стрілили: Фарміґа, Данігин, І. Паливода і Сантіяґо. Склад дружини: Шуц, Ю. Бакун, І. Паливода, П. Паливода, Ілич, Сантіяґо, Данігин, Фарміґа, А. Ситник і Б. Бакун. Провідники дружини: Анатоль Ситник і І. Хамуляк.

КІНЦЕВИЙ ПОКАЗНИК ТУРНІРУ 1975/76

	точ.	воріт
1. С.К. Вістула	16:2	29:5
2. Бенфіка С.К.	14:4	20:8
3. Трентон ЕКСТ. С.К.	11:7	25:13
4. Рома С.К.	9:9	10:11
5. Македонія С.К.	8:10	17:18
6. Беґнаресе С.К.	8:10	9:16
7. Ч. Січ	7:11	13:14
8. Португальський С.К.	7:11	5:14
9. Вест Ню Йорк С.К.	6:12	14:25
10. Марітімо С.К.	4:14	5:23

„Ч. Січ" (Мол. Юнаки) — Ланцерс С.К. (М. Ю.)	3:0
„Ч. Січ" (М. Ю.) — Савт Орендж С.К. (М. Ю.), (воковер)	1:0
„Ч. Січ" М. Ю.) — Чаттам Товн С.К. (М. Ю.)	3:0

Савт Орендж 28-го лютого. — Багато радости своїм батькам і симпатикам завдали на протязі 10-ти тижнів зимового сезону в закритій залі молодші юнаки „Ч. Січі", які здобули досі 8 перемог і зазнали тільки однієї поразки, завдяки чому зайняли разом з Чаттам і Петерзоном чолову позицію в показнику табелі гор. Згідно з рішенням проводу турніру ці три дружини мали відбути між собою гри за 3 перші місця турніру. В складі дружини молодших юнаків відзначалися футбольні таланти Т-ва, більшість з яких пройшли кількакратно спортову школу „Ч. Січі": воротар Марійн Хамуляк, Андрій Бакун, Андрій Зелик, Борис Турянський, І. Калинович, Ігор Костецький, недавно прибулий з Австралії Андрій Ситник. Крім цих в складі дружини успішно виступали: Р. Свинтух, О. Данилюк, А. Ходновський, Б. Чех, П. Вирн і Е. Донагу. На протязі турніру звання найкращих змагунів окремих вечорів здобули: А. Ситник, М. Хамуляк і Е. Донагу.

Переможні голі в 2-их і 3-іх відбутих змаганнях стрілили: Андрій Бакун 3 і Андрій Ситник 3.

КІНЦЕВИЙ ПОКАЗНИК ТАБЕЛІ ГОР ТУРНІРУ 1976 РОКУ

	точ.	воріт
1. Чаттам Товн. С.К.	16:2	55:10
2. Ч. Січ	16:2	30:6
3. Петерзон С.К.	16:2	40:9
4. Савт Орендж „А"	12:6	28:21
5. Ленсерс С.К.	10:8	18:8
6. Мейплвуд С.К.	6:12	11:35
7. Савт Орендж „Б"	4:14	6:14
8. Белвіл С.К.	4:14	16:20
9. Сідар Гров „Б"	1:17	4:47
10. Сідар Гров „А"	1:17	4:53

„Ч. Січ" (Новаки) — Ленсерс С.К. (Нов.)	2:3
„Ч. Січ" (Новаки) — Чаттам Товн. (Нов.)	1:3

Ґолі для „Ч. Січі" здобули: Павло Ситник 2 і Ніщот. Перед останньою рундою гор турніру новаків найм молодші „Січовики" займали 4-те місце.

ВІДБИВАНКА

„Ч. Січ" „А" — Парсипані В.К. 3:1 (12:15, 15:10, 15:12, 15:13).

Савт Орендж, 26-го лютого. — В своїх чергових першенських змаганнях Жіночої Відбиванкової Ліґи Ню Джерзі „А" дружина „Ч. С." в складі старих юначок, здобула замітну перемогу з сильним клюбом Парсипані 3:1 сетів.

В звітових змаганнях юначки „Ч. Січі" виявили велику волю до перемоги, досить ефективно атакували та віддано і жертвенно грали в дефензиві, ратуючи ряд майже безнадійних м'ячів із сильних стинок голії. Склад „Ч. Січі" в цій грі: Ольшанівська, Твардовська, Тицька, Голината, Юрах, Снгіда, Л. Бойко, Х. Бойко, Турянська, Свинтух, Басняк. Провідник і тренер А. Лапичак.

„Ч. Січ" — „Інтер-Сербія" С.К. 8:0 (4:0)

Юніон, 17 березня. — Були це перші змагання на відкритій площі весняного футбольного сезону в яких значно відмолоджена 1-ша дружина „Ч. Січі", розгромила елизабетський клюб „Інтер-Сербія" за Чашу стейту Ню Джерзі, високим вислідом 8:0. Симпатики „Ч. Січі" з нетерпінням очікували на ці змагання, сподіючися значних змін, так в проводі, як і складі дружини. Треба признати, що ці важливі зміни вповні вийшли на користь „Ч. Січі". Провід футбольної ланки включив ряд молодих талантів із своїх юнацьких дружин з яких новий тренер і провідник, Анатоль Ситник, разом із кількома нашими змагунами змонтував боєздатну дружину.

В звітових змаганнях ця дружина справила на присутніх глядачів приємну несподіванку не тільки здобуттям високим вислідом, але головно своєю грою насиченою великим молодечим запалом, завзятістю, швидкістю та продуманими офензивними акціями, що ними вміло керував Михайло Фарміґа. Переможні голі здобули: Фарміґа 2, Бирк 2, Сантіяго, Данігин, Андрій Ситник і Фіорило.

Склад „Ч. Січі": Шуц, Охрименко, Ю. Бакун, Фіорило, Сантіяго, Д. Бакун, Данігин, Фарміґа, Ситник, Бирк, Нагорняк, Гіль. Тренер і провідник Анатоль Ситник.

ВІДБИВАНКА

Жіноча Дружина „Ч. Січі" взяла участь в турнірі Комішонера

Принстон, Н.Дж. — 17 березня. — Тут відбувся в спортових залях Принстонського університету відбиванковий турнір Комішонера, що в ньому взяло участь усіх 14 дружин в двох дивізіях „А" і „Б".

Жіноча дружина в складі юначок „Ч. Січі" виступила вперше в своїй історії у великому турнірі, в „Б" дивізії, в якій виступали, між іншими, сильні клюби: Рамзей Лаїс, „Курса" (латвійки), Персипені В.К. Норд Джерзі і Статен Айленд П. В загальному наші юні спортовки справили на учасників добре враження — своєю грою, бездоганними володінням м'ячем, першорядними сервами і відносно ефективними стинками. Все таки нашим юначкам бракує ще турнірового досвіду і дасться відчути брак більших спорт змагунок, що має особливе значення при блоках і стинках, в цій ділянці спорту. Згідно з вислідами юначки „Ч. Січі" на усіх 7 дружин зайняли спільно з Статен Айленд П 5-те місце. Склад „Ч. Січі": Ольшанівська, Твардовська, Снгіда, Тицька, Л. Бойко, Х. Бойко, Юрах, Басняк, Голината, Свинтух, Турянська. Провідник і тренер А. Лапичак.

Прихильні Пресові повідомлення про „Ч. Січ" „Гісторі фор Юкрейніан Пакстерс"

Під таким наголовком появилося довше повідомлення на 10-й сторінці газети „Ді Квілл" у Вінніпезі, Канада з дня 26 лютого ц.р., про ґаківкові змагання „Ч. Січ" — „Козаки" Вінніпеґ, що відбулися в днях 14-15 лютого в Нюарку, Н.Дж. Поміщені там теж світлини: Затварницького, Паробека і Перґалюка, студентів університету Брендон, які підсилили дружину „Козаки", що існує при університеті Манітоба.

„Січ Гоустед Кенедіян Тім"

Під цим наголовком появилася прихильна рецензія у „Вейлсбург Лідер" з дня 11 сторінці — разом з світлиною з 18-го березня ц.р., — на першій ній капітанів обидвох дружин В. Олійника („Ч. Січ"), який передає прапорець Р. Глібовичеві (Козаки). В їх Ботвонстві стоять: М. Ботоне — радний міста Нюарку і Дж. Мелло — президент Ґаківкової Ліґи Юньйон Кавнті в якій виступає „Ч. Січ".

О. Твардовський

ТАРЗАН, Ч. 7452. Місто приготовляється

HIGH PRIESTESS LA, SACRED LEADER OF OPAR, EXPLAINS THE IMPORTANCE OF NONVIOLENCE WHEN THE DREAD ENEMY ARRIVES...

...US SILENCE ...THE CITY ...ELS ITSELF ...VASION...

I PRAY THE FISH IS THE ONLY ONE TO BE HURT GOING AFTER THE BAIT!

Жрекиня Ля, володарка Опару, пояснює своїм підданим, чому вони не повинні чинити опору страшним ворогам...

Зловісна тиша охопила місто, яке приготовлялося до інвазії...

Надіюся, що під час нашої акції потерпить тільки ворог!